

Zohorský Hlas

XIV. ročník | č. 4/2021 | ISSN 1558-0273 * EV 4004.10 | zdarma

*Neskoré leto sa nebadane premieňa na včasnú jeseň.
Polia už vydali svoju úrodu a chystajú sa na odpočinok.
Celá krajina sa mení. Zelené lesy sa pomaly menia
na žltnúce listnáče, žltej a oranžovej farby pribúda.*

*Začal sa „klasický ,teda normálny“ školský rok,
deti nastúpili do školy, škôlky.*

*... A na drôtoch spokojne vysedávajúce lastovičky,
pripravené na odlet sú už len minulosťou.
Snád zvolili ten správny smer!
Aby ich neprekvapili v teplých krajinách snehové vločky!
... Ved' život je samé prekvapenie!*

Jana Cabadajová

foto: M. Timko

Spomíname...

Život, aké je dno duché slovíčko. Jeho pravý význam či podstatu si častokrát ani nevedomujeme. Ruka v ruke so Životom kráča Smrť, ktorá je vždy nečakaným hosťom, smutnou udalosťou v ľudskom živote. Prichádza raz náhle, inokedy zákerne pomaly. Toto máme na pamäti, keď strácame človeka v osobe pani Ľubice Havranovej, ktorá bola významnou súčasťou verejného života našej obce.

Pani Ľubica Havranová pochádzala zo Stupavy. Prešla niekoľkými zamestnaniami, až kým sa stala tajomníčkou a neskôr zástupkyňou starostu obce Zohor. V roku 1994 bola zvolená za starostku obce Zohor a túto funkciu vykonávala tri volebné obdobia do roku 2006. Svojou prácou sa navždy zapísala do pamäti občanov Zohora. Zapamätáme si ju ako výraznú, veselú a bezprostrednú osobnosť, ktorá vedela riešiť problémy obce a v nemalej miere sa zaslúžila o jej rozvoj.

Češ' jej pamiatke!

Naše „skvosty“ ...

Slnko, mesiac, hviezdy a planéty vzerajú ako skvosty na tmavej oblohe. No ich hlavný význam nie je poskytnúť orientačné body, ani skrášlovať nočné nebo. Sú zdrojom obrovskej, ustavične sa obnovujúcej energie. A tá má vplyv na prírodu, spoločnosť, ale aj na životy jednotlivcov.

Ovplyvňujú organizmus, i psychiku. Skutočnosť takéhoto účinku vyplýva z jednoty organizmu, zo vzájomného ovplyvňovania sa telesnej a duševnej zložky.

Zákonom života je prirodzené starnutie. A dokonca je to spravodlivé, lebo staršie všetci, aj tí, čo sa sotva nadýchnu. Každému, kto sa narodí začínajú tikať „biologické hodiny.“ Ako komu a ako dlho je individuálne. Žeby osudové?

Veľa ľudí sa nedožije ani staroby. Je to smutné, lebo každý človek si ju zaslúži. Prekvapí choroba, tragédia...

Mesiac október je vyhlásený za mesiac „ÚCTY K STARŠÍM.“ Aj tu sa musíme zamyslieť nad tým, koho sa to vlastne týka. Predsa dnes máme aj štyridsaťročné ženy, ktoré oslavujú „radosť“ z narodenia svojho prvého vnúčatka a stávajú sa babičkami.

... Ale to sú tie moderné babičky! Hrane staroby sa teda posúvajú.

V tomto mesiaci teda oslavujeme najstaršie generácie – babičky, deduškov, ktorí si najviac pamätajú, sú vekovo najstarší. Sú našou kronikou, vzácnymi „skvostami.“

... Želajme im teda veľa veľa zdravia, šťastia, lásky a osobných úspechov! Samozrejme v kruhu najbližšej rodiny a priateľov. Len ten človek môže byť šťastný, ktorý cíti, že je potrebný a niekomu na ňom záleží.

... Nedala by sa uviazať taká kytica ruží, ktorá by vyjadrila poďakovanie za všetko, čo nám v živote dali!

„Naši rodičia, prarodičia“ – to sú vzácne dary! Mať ich ešte medzi nami, cítiť ich blízkosť, teplo dlaní a rozprávať sa s nimi ... želajme si:

„Nech sú ešte dlho medzi nami!“

... Ich životy sú už krehké a zraniteľné.

Ako tie ruže! Ale krásne...

Stále voňajú láskou a dobrotou. Hoci ich tváre zdobia pavučinky z vrások, ich pohľady očakávajú porozumenie a pochopenie. Hlavne v tých najťažších chvíľach života, keď budú potrebovať „blízkosť človeka!“

Veď sú to „naše skvosty!“

Ďakujeme!

P.S.

... Ďakujeme aj tým, čo nie sú už medzi nami. Sú skvostami na tmavej oblohe a skrášľujú nočné nebo. Stali sa zdrojom obrovskej, ustavične sa obnovujúcej energie...

Za redakciu Zohorského hlasu

Jana Cabadaajova

Kultúrne leto

Letné obdobie a prázdniny sa kultúrna komisia pri obecnom zastupiteľstve rozhodla

naším občanom trochu spestriť hudobným projektom Kultúrne leto. Raz do mesiaca sa konal koncert hudobných skupín. Bol to skúšobný ročník.

V nedeľu 18. júla a 15. augusta sa v priestoroch obecného športového areálu konalo „Posedení pri muzice“. Jednalo sa o malé kultúrne podujatie, ako už bolo v úvode spomenuté, v rámci skúšobného projektu na budúce leto. Zároveň to mala byť

aspoň taká malá náhrada a spestrenie kultúrneho života, do ktorého aj v roku 2021 zasiahla pandemická situácia. Počas tohto podujatia sa predstavila Dychová hudba Malačané a kapela P. R. D a Y. Podujatia sa zúčastnilo veľmi malé množstvo ľudí, napriek propagovaniu na sociálnych sieťach, v obecnom rozhlase a plagátmi v obci. Aj napriek slabšej účasti návštevníkov a zistených nedostatkov pri organizovaní sa kultúrna komisia rozhodla, že v budúcom roku podobný projekt rozbehne znova, v častejších intervaloch a v rôznom žánrovom prevedení a po včasnom oznámení.

Neviem čím to je, ale naši občania prestávajú mať o kultúrne podujatia záujem. Pevne dúfame, že ak pomíne táto zvláštna situácia s pandemiou sa to zmení. Správime preto všetko, aby sme ľuďom priniesli kvalitnú kultúru až domov.

Za kultúrnu komisiu Jakub Badrna

Uznesenia zo 19. rokovania Obecného zastupiteľstva Obce Zohor zo dňa 8. 9. 2021

Uznesenie č. 19/1/2021 - Oza berie na vedomie

- a) určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kafková
b) overovateľov: Ing. Ivan Mackovič, Rastislav Šubjak

Uznesenie č. 19/2/2021 - Oza

- 1) **volí** Návrhovú komisiu v zložení: Martina Rybárová, Miroslav Kovár, Ing. Ján Polakovič, Juraj Štefanovič
2) **schvaľuje** Navrhnutý program zasadnutia obecného zastupiteľstva

Uznesenie č. 19/3/2021 - Oza schvaľuje na základe výberového konania cenovú ponuku na dodávku a montáž stavby: „Rekonštrukcia domu smútku v Zohore“ od spoločnosti N.L. stav s. r. o., Hlboká 7/1097, 900 55 Lozorno, IČO: 45 374 937, za cenu 92.887,45 € s DPH.

Uznesenia z 20. rokovania Obecného zastupiteľstva Obce Zohor zo dňa 10.9. 2021

Uznesenie č. 20/1/2021 - Oza berie na vedomie

- a) určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kafková
b) overovateľov: Ing. Ivan Mackovič, Rastislav Šubjak

Uznesenie č. 20/2/2021 - Oza

1. **volí** Návrhovú komisiu v zložení: Martina Rybárová, Miroslav Kovár, Juraj Štefanovič, Ing. Ivan Mackovič

2. **schvaľuje** Navrhnutý program zasadnutia obecného zastupiteľstva

Uznesenie č. 20/3/2021 - Oza schvaľuje na základe výberového konania cenovú ponuku od spoločnosti LUKAGAST s.r.o., Domkárska 9, 900 51 Zohor, IČO: 35 963 727, na zákazku: „Príprava stravy – obedov pre dôchodcov v obci Zohor“, za cenu za stravnú jednotku – obed (polievka a hlavné jedlo) vrátane naporciovania: 3,12 € s DPH, na obdobie od 15.09.2021 do 31.08.2022.

Uznesenie č. 20/4/2021 - Oza schvaľuje na základe výberového konania cenovú ponuku Jána Granca, Dolná 139/59, 90051 Zohor, IČO: 32 637 101 na zákazku: „Zimná údržba miestnych komunikácií a verejných priestranstiev v obci Zohor na zimné obdobie 2021/2022“.

Uznesenie č. 20/5/2021 - Oza berie na vedomie Správu komisie vzdelávania a športu.

Uznesenie č. 20/6/2021 - Oza schvaľuje zápis do obcej kroniky za rok 2020.

Uznesenie č. 20/7/2021 - Oza berie na vedomie Správu komisie kultúry.

Uznesenie č. 20/8/2021 - Oza berie na vedomie plnenie príjmov a čerpanie výdavkov rozpočtu obce Zohor k 30.06.2021 a Monitorovaciú správu programového rozpočtu obce Zohor za 1. polrok 2021 bez pripomienok.

Uznesenie č. 20/9/2021 - Oza

1. **berie na vedomie** zmenu rozpočtu č.4 obce Zohor na základe rozpočtového opatrenia starostu obce k 08.09.2021 bez pripomienok.

2. **schvaľuje** zmenu rozpočtu č. 5 obce Zohor k 10.09.2021 nasledovne:

a) presunom rozpočtových prostriedkov v rámci schváleného rozpočtu v súlade s § 14 ods. 2 písm. a) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

Bežné výdavky	-37 257 €	Bežné výdavky	56 573 €
Kapitálové výdavky	-32 000 €	Kapitálové výdavky	12 684 €
Finančné operácie - výdavky	0 €	Finančné operácie - výdavky	0 €
SPOLU VÝDAVKY	-69 257 €	SPOLU VÝDAVKY	69 257 €

b) prekročením rozpočtových príjmov v súlade s § 14 ods. 2 písm. b) a prekročením rozpočtových výdavkov v súlade s § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

Bežné príjmy	21 840 €	Bežné výdavky	21 840 €
Kapitálové príjmy	0 €	Kapitálové výdavky	0 €
Finančné operácie - príjmy	192 297 €	Finančné operácie - výdavky	192 297 €
SPOLU PRÍJMY	21 840 €	SPOLU VÝDAVKY	21 840 €

c) viazaním rozpočtových príjmov v súlade s § 14 ods. 2 písm. b) a viazaním rozpočtových výdavkov v súlade s § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

Bežné príjmy	-6 806 €	Bežné výdavky	-6 806 €
Kapitálové príjmy	0 €	Kapitálové výdavky	0 €
Finančné operácie - príjmy	0 €	Finančné operácie - výdavky	0 €

ZBER ELEKTROODPADU za požiarou zbrojnicou

v piatok
8. októbra 2021
od 12.00 hod.
do 15.00 hod.

a v sobotu
9. októbra 2021
od 8.00 hod. do
11.30 hod.

Zbierať sa budú vyradené: práčky, žehličky, chladničky, elektrické ventilátory, sporáky, mikrovlnné rúry, televízory, rádiá, počítače, tlačiarne a iný elektroodpad.

ZBER OBJEMNÉHO ODPADU za požiarou zbrojnicou od štvrtka 7. októbra do utorka 12. októbra 2021

Medzi objemový odpad patria také veci čo sa nezmestia do popolnice ako: kreslá, sedačky, staré posteľe, nábytok, koberce, dvere, podlahoviny, umývadlá, vane, kočíky, autosedačky, bicykle a iný podobný odpad.

Žiadame občanov, aby dávali do kontajnerov **LEN OBJEMNÝ ODPAD a NIE STAVEBNÝ, alebo BIO odpad!!!**

Tiež je prísny zákaz ukladať do týchto kontajnerov pneumatiky z osobných a nákladných áut!!!

Kontajnery sú monitorované kamerovým systémom.

O lenivom vetričku...

Bol raz jeden malý vánok s hlavou plnou radovánok. Lenže v noci, tento vánok, mával nepokojný spánok.

V snoch mákali ho večné obavy, že fúkanie v lete ho vôbec nebaví.

Celé tri mesiace mal on veľkú túžbu, niekomu inému odovzdať túto službu.

Až raz na jeseň v trápení letného vánku nastal zvrät, keď si túžbu vypočul jeho starší brat.

„Počuj, ja som predsa jesenný vetrik a fúkanie mám veľmi rád, keď so šarkanmi sa môžem hrať. S radosťou splním Tvoju túžbu, pokojne prevezmem tú fúkaciu službu!“

Nuž, stalo sa a lenivý letný vánok na jeseň už nemá nepokojný spánok. Dôkazom, že už fúka jesenný vetrik, je šarkan v detskej dlani a oblečený teplý svetrik.

Joy, poctivo on bude fúkať na polia, na lúky, na uliciach kradnúť ľuďom čiapky a klobúky. Stromy v parkoch zbavovať jesenného lístia - to sú jeho zábavky, čo mu dobrú náladu istia.

Tento šantiaci vetrik má v pláne prefúkať sa až do zimy. Kedy to bude? Zistíte až spod periny!

V chladnej zime pripraví ho víla Meluzína o funkciu, keď z poriadneho fúkania dá nám všetkým lekciu!

Pre detičky

Eva Bodorová

Pri vôni burčiaku

Priatelja, tohtoročné leto je už nenávratne preč, no v našej základnej škole „zanechalo“ pekný, nový chodník a na ihrisku trebárs spomienky na športové podujatia, či koncerty, ktoré príjemne spestrili dve víkendové popoludnia v Zohore. Počas leta sme si mohli dopriať úžasný pôžitok z výbornej a osviežujúcej zmrzliny, ktorú si mnohí z nás vychutnávali v parku „na stojáka“ (lavičky v obci sú vraj nežiadúce).

Žiaľ, smutným dôkazom, že horúce slnečné lúče počas leta poriadne „grilovali“, je zas a znova zoschnutá, biedna tuja pred miestnou pekárňou, lebo... (to nikto nevie)... voda je asi len pre slony! No, čo už?! Skutok zalievania sa skrátka nestal. ☹

Ak by som mala stručne zhodnotiť leto, bolo dynamické. A asi vo všetkom! V počasi, v politickom dianí, vo vládných opatreniach, v počte protestov... skrátka vo všetkom. Mesiace jún a júl boli z pohľadu meteorológov zas a znova najteplejšie v roku. Horúčavy sme pociťovali asi v piatich tropických vlnách, pričom sme možno „lámali rekordy“ aj v počte tropických nocí. Tento štatistický údaj však nemám nejako extra preštudovaný, len viem s istotou povedať, že zopár nocí som mala pre horúčavy určite bezsenných. Nehovoriac o tom, že počas dní ma zase unavovalo pražiacie slnko. V druhej polovici augusta však prišlo k ochladeniu, ktoré ja osobne zvyčajne očakávam až s príchodom nového školského roka. Už to vyzeralo, že aj septembrové počasie bude „uplakané“, ale 12. septembra 2021 zavítal na Slovensko Svätý otec František, 266. pápež v poradí, a zdalo sa, že pre Slovákov asi aj krásne teplé počasie vymodlil! V čase jeho pobytu sme na Slovensku na teplomeroch takpovediac „lízali aj tridsiatky“, no 15. septembra 2021 nám pápež na letisku v Bratislave zamával na rozlúčku a aj počasie sa začalo meniť k horšiemu.

Dnes pre nás svoju náruč otvára jeseň. Pokúste sa neupadať do akýchkoľvek depresí a keď vám trebárs na ulici padne pod nohy zrelý gaštan, berte to tak, akoby vám toto ročné obdobie poslalo telegram, že je už tu. Privítajte ho s úsmevom! Podľa môjho názoru je jeseň tou najideálnejšou dobou na pohodu, relax, či prechádzky v parku. Ak by sme mali „Koronu“ pod kontrolou, jeseň by nám určite ponúkala na každom kroku atmosféru hodov, jarmokov, či vinobraní. Žiaľ, v boji s „Koronou“ zatiaľ faháme za ten kratší koniec, tak nám nezostáva nič iné, len sa opäť pripravovať na prísnejšie protipandemické opatrenia. Tie nás určite postupne začnú viac a viac obmedzovať a aby sme v zime odolali chorobám, jesenné prečisťovanie krvi burčiakom by sme mali podľa odborníkov radšej vykonávať v komornej spoločnosti vlastného súkromia.

Hold, od druhej polovice septembra už aj slniečko začne na nás postupne viac a viac ceriť

svoje zúbky a jesenný vetrik akoby mal v úmysle z času na čas preskúšať nás z kondičky, keď sa bez akejkoľvek hanby pokúša ukradnúť nám čiapky a klobúky z našich hláv. Vtedy už v ovzduší cítiť vôňu pečených gaštanov, vareného vína, šípkového čaju, ale aj čerstvo nazbieraných hríbov z lesa. Skrátka, ako by povedal klasik: „Jeseň je akýmsi divadelným predstavením s tými najlepšimi recenziami, čo nadchne každého diváka“. A ja dodávam, že jeseň by sme pokojne mohli nazvať aj „obdobím milencov“, pretože keď vonku prší, je hmla a sychravé počasie lezie každému pod kožu, žiadnej „návsťve“ sa nechce riskovať, že zostane stáť v daždi pred bránou ako nevitáná teta z Hornej Dolnej! A na viac, keď dážď nádherne bubnuje na okná, snáď každého z nás láka zalievať si pod deku a v posteli vo vlastnej spálni si užívať vášeň, nespútanosť, či nekonečnú slobodu, v mojom prípade hoci len čítaním dojímavu romantickej knihy (veď predsa už mám nejaký ten vek a vonkoncom nie som športovo založená.). ☺

Jeseň by sme mohli prisúdiť neskutočne veľa prívlastkov. Je čarokrásna, pestrofarebná, relaxačná, meditatívna, chutná, rozmanitá, plná fantázie. Jeseň je balzomom na dušu, prírodu obdarúva všetkými farbami zo svojej palety a nám ponúka priestor na záľuby, či už sú to rôzne túry po lesných chodníčkoch, bláznivé šantenie detí na pestrofarebných kobercoch, utkaných z opadaného lístia zo stromov v miestnych parkoch, rodinná spoločenská hra pred večerou, mamina vylúštená krížovka, ale aj nové dobrodružstvá zo zabudnutej knihy na nočnom stolíku.

Jeseň symbolizuje trebárs rozlúčkovo štebotavú pieseň lastovičiek, vyrezanú tekvica pred domom, či náš zohorský „Bučový festival“, ale aj zvráskavené tváre a rokmi ubolené telá našich seniorov (týmto dávam do pozornosti mesiac október), či plamene sviečok ako spomienka na tých, ktorých v myšlienkach nikdy neopustíme, keďže majú stále miesto v našich srdciach.

Jeseň je „sladkou predzvesťou“ netrpezlivého detského očakávania Mikulášskych balíčkov za ich dobré správanie, ale aj pečenia vianočných medovníkov a iných dobrôt počas adventu, aby, ako správna hostiteľka, v decembri tesne pred Vianocami privítala svoju sestričku (snáď snehobielu) Zimu. Nuž, želim vám jeseň pestrú nielen farbami, či počasím, ale predovšetkým pestrú na zážitky v kruhu rodiny, priateľov a známych. Kiež by nám aj „Korona“ dopriala tú správnu a tradičnú atmosféru jesene...

Eva Bodorová

P. S. k burčiaku:

Nikdy sa nepýtajte ženy, čo pije víno z fľašky, ako sa má! ☺ No, ak chcete predsa len nájsť odpoveď na túto otázku, príjemnú „oddychovku“ a čiastočne aj vysvetlenie v rámci jesenného čítania vám dopraje napr. kniha „Prečo mama pije“ (Gill Sims)

Kvalita života je o budovaní a podpore životného prostredia a najmä vzájomných dobrých medziľudských vzťahov

V rámci 6. ročníka podujatia Zohor včera a dnes, ktoré sa uskutočnilo 28. 8. 2021, bolo v programe naplánované lietanie lietadlom nad zohorskými pamiatkami, ktoré boli predstavené v predchádzajúcich piatich ročníkoch.

Lety sa pripravovali od konca augusta 2020, aby sa splnili všetky podmienky. Všetci sme sa tešili. Na základe mimoriadnej a neočakávanej zmeny letového plánu lietadla, resp. daždivého počasia počas náhradného termínu, sa lety neuskutočnili.

Uskutočnia sa v náhradnom termíne a to 27. 8. 2022 a dúfam, že do tretice bude všetko dobré...

Napriek tomu prebehla druhá časť programu v parku pred kostolom, ktorá má význam pre súčasnosť a budúcnosť našej obce resp. pre zachovanie duchovného a kultúrneho dedičstva obce, koreňov ľudí, ktorí v nej žijú. Je potrebné a dobré si vážiť našich predkov, vážiť si, čo vybudovali. Dúfam, že aj naši nasledovníci si budú pripomínať súčasných obyvateľov a veci, ktoré pre nich zanecháme a tak budú pokračovať v budovaní hrdosti na miesto, kde žijeme. Uskutočnilo sa požehnanie obnoveného Stĺpa Svätej Trojice – Trojičného stĺpa a výklad o priebehu jeho obnovy.

Podľa pôvodného dochovaného textu na pamiatke a dostupnej historickej dokumentácie Stĺp Svätej Trojice „Postavil Pavel Grelik s jeho manželku v roku 1871“, čiže v tomto roku si pripomínáme 150 rokov od jeho postavenia.

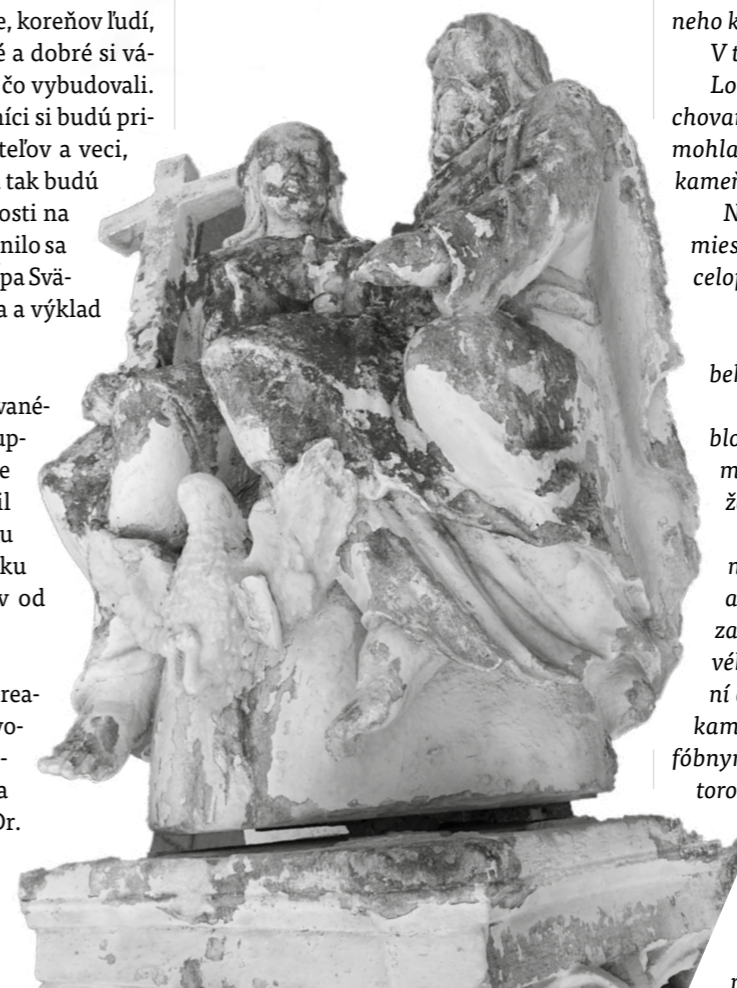
Obnovu Trojičného stĺpa realizovali Mgr. art. Peter Gregvoren a Mgr. art. Ján Telek. Požehnanie obnoveného stĺpa vykonal zohorský farár ThDr. Miroslav Komorný, PhD. Výklad o priebehu opravy podal prítomným Roman Šimoník, na základe správy Mgr. art. Petra Gregvorka.

Úplné znenie správy:

Reštaurovanie Trojičného stĺpa resp. Stĺpa Sv. Trojice Zohor

Obnova začala v marci tohto roka, demontážou predmetu reštaurovania za pomoci automobilu z hydraulickým ramenom. Veľmi zložitá demontáž si vyžadovala identifikáciu kovových trŕňov a uvoľnenie spojov jednotlivých kamenných blokov.

Po prevoze do reštaurátorského ateliéru nasledovalo čistenie sekundárnych syntetických premalieb, chemicko-mechanickým spôsobom čo bolo časovo náročné, hlavne z dôvodu nesúdržnosti nosiča, teda kamennej hmoty, ktorá sa rozpadala.

- Súsošie Sv. Trojice pred obnovou -

Pri čistení boli odhalené aj fragmenty pôvodnej polychrómie, ktorej bolo prispôbené aj finálne lazúrne scelenie objektu a farebné retuše. Konsolidácia – spevnenie kamennej hmoty bola prevedená viacnásobným náterom v kombinácii s postrekom po bod nasýtenia materiálu.

Po technologickej prestávke nasledovalo rozsiahle a náročné tmelenie absentujúcich častí a zvetraných povrchov.

Aplikácia tmelov bola prevedená vo väčšom rozsahu hlavne na súsoší Sv. Trojice. Zvetrané časti kameňa boli lokalizované hlavne v oblasti nôh, rúk, zemegule. Socha Boha Otca bola doplnená žezlom a jablkom, ktoré boli neskôr pozlátené na olejový mixtión.

Po vytmelení sa všetky opravované miesta zapracovali a domodelovali tak, aby nadobudli autentický povrch okolitého originálneho kameňa štruktúrou aj textúrou.

V tomto bode bolo tmelenie ukončené.

Lokalizovaná primárna farebnosť zachovaná síce iba vo fragmentoch nám pomohla určiť farebnosť jednotlivých blokov kameňa.

Nasledovala lokálna retuš tmelených miest a zjednocujúca lazúra aplikovaná celoplošne.

Prevoz pamiatky a inštalácia prebehla v dvoch etapách.

V prvej bol dovezený podstavec. Tri bloky kameňa sme nainštalovali za pomoci kovovej konštrukcie a reťazového žeriavu.

V druhej etape, po zatvrdnutí ložných mált, bol dovezený stĺp, hlavica a socha, ktoré boli inštalované taktiež za pomoci kovovej konštrukcie a reťazového žeriavu z pojazdnom. Po pretmelení a vyretušovaní spojov medzi blokmi kameňa bol celý objekt ošetrený hydrofóbnym náterom. Veľká vďaka koordinátorovi prác, ktorý zabezpečil aj donačnú kamennú nápisovú platňu, ktorú sme zafixovali na miesto pôvodnej – zničenej.

Reštaurovanie bolo veľmi náročné aj z hľadiska demontáže, inštalácie,

prevozov a hlavne samotnej manipulácie z blokmi kameňa pri reštaurovaní. Práce na Sv. Trojici boli ukončené v júni tohto roka, doba obnovy bola skoro 4 mesiace.

Stĺp Svätej Trojice sa podarilo obnoviť napriek výraznému poškodeniu hore umiestneného súsošia Svätej Trojice a ďalším poškodeniam v strednej a spodnej časti objektu. Chýbalo málo... Obnovou bola celá pamiatka uvedená aj do pôvodnej farebnosti.

Na opravu pamiatky, napriek zložitej ekonomickej situácii, finančne prispeli Obec Zohor, FCC Zohor, spol. s r.o., Boni Fructi, s.r.o. Dunajská Lužná, Budiš a.s. Budiš resp. St. Nicolaus-trade Bratislava, a.s., JAL s.r.o. Bratislava, Reštaurácia Bar Margit, Kamenárstvo s.r.o. Šamorín a OZ Zohor včera a dnes.

Práce súvisiace s obnovou stĺpa Sv. Trojice inicioval, riadil a koordinoval Roman Šimoník z občianskeho združenia Zohor včera a dnes.

Po presune ku kultúrnemu domu nasledovalo posedenie pri príjemnej hudbe. Vzhľadom na chladnejšie počasie boli návštevníci podujatia v interiéri KD. Hrali a spievali Kristína Bartošová & Samuel Bánovec JAZZ DUO. Speváčku možno niektorí poznajú z Rádia Devín. Vždy máme snahu pozvať zaujímavých a výnimočných interpretov a ponúknuť ľuďom čosi iné, netradičné, pekné, čo ich posúva dopredu.

Na stretnutí s pohodovou hudbou, ktorá tvorila výnimočné podfarbenie, bol priestor na dlhšie rozhovory a reštartovanie vzťahov medzi ľuďmi, ktoré boli v predchádzajúcich mesiacoch prerušené...

Pivo na akciu venoval Pivovar Staropramen resp. Pardubický pivovar.

Občerstvenie zabezpečovala Vinotéka Igora Kuchára.

Ďakujem za pomoc pri príprave pracovníkom kultúrneho domu a Technických služieb Obce Zohor.

Organizátorom šiesteho ročníka podujatia Zohor včera a dnes boli OZ Zohor včera a dnes spoločne s OcÚ Zohor, Farským úradom Zohor, OZ „A proč né?“ a Kníhtlačou Gerthofer.

Hustota sôch a krížov v našej obci a v jej blízkosti je vzhľadom na rozlohu

- Stĺp Svätej Trojice a jeho stredový a spodný diel pred obnovou -

- Stĺp Svätej Trojice po obnove -

- Požehnanie -

- Vystúpenie v KD -

- Občerstvenie -

obce, podľa vyjadrenia reštaurátorov z Komory reštaurátorov, jedna z najväčších v rámci Slovenska. Množstvo pamiatok našich predkov potrebujú obnovu. Ak by mal niekto záujem napomôcť obnove, poprosím, nech dá o sebe vedieť. Je potešiteľné, že obyvatelia Kvetnej ulice sa zaktivizovali a radi by dali odborne obnoviť kríž na svojej ulici.

Ak Boh dá, pokúsime sa opraviť na budúci rok ďalšiu pamiatku.

Ďalší, siedmy ročník podujatia zo sedemročného cyklu podujatí s názvom Zohor včera a dnes, je naplánovaný na 27. augusta 2022.

Spracoval: Roman Šimoník

Arnold Ipolyi-Stummer pôsobil aj v Zohore

Koniec prvej polovice 19. storočia priniesol veľké spoločenské zmeny pre celú Európu. V dôsledku prechodu z feudalizmu na kapitalizmus zachvátila Európu v roku 1848 vlna nepokojov šíriaca sa zo severotalienskych provincií Rakúsko-Uhorska. Tu sa najviac prejavovali sociálne rozdiely medzi robotníkmi, ktorí žili v biednych podmienkach bez sociálnej legislatívy. Hlad, tuberkulóza a 14 až 16-hodinová pracovná doba boli priamou príčinou vypuknutia protihabsburskej revolúty v Miláne 1. januára 1848. Viedenská vláda uvalila cenzúru na všetky správy z Talianska a 22. februára 1848 bol vyhlásený v Lombardsku a Benátsku výnimočný stav. Nepokoje sa preniesli aj do Francúzska, kde o dva dni Parížania zaplavili ulice hlavného mesta. Republikáni zrušili monarchiu a vyhlásili republiku. Zvesti o udalostiach v Paríži rýchlo dorazili do Bratislavy po novej telegrafickej linke už na konci februára. Radikalizoval sa aj uhorský snem, kde sa iniciatívy ujal Ľudovít Košút a vystúpil 3. marca s prípisom adresovaným panovníkovi. Žiadal v ňom zrušenie poddanstva, zrovnoprávnenie všetkých obyvateľov v právach i povinnostiach, vytvorenie samostatnej uhorskej vlády a primerané zastúpenie ľudu na vláde a správe krajiny. Podporil ho aj poslanec Ľudovít Štúr. Revolučné napätie sa stupňovalo tiež vo Viedni. Správy o udalostiach na sneme v Bratislave a o revolúcii v Paríži mali veľký vplyv aj na vzrast revolučnej nálady u nás. Revolúcia prerástla do ozbrojeného povstania na čele s Ľudovítom Košútom.

V týchto pohnutých časoch bol farárom v Zohore 24-ročný barón Cezár Medňanský, ktorý sa narodil 9. júla 1824 v šľachtickej zemepanskej rodine v Beckove. V Zohore pôsobil do konca novembra 1848, kedy sa pridal ku povstaleckej armáde ako hlavný vojenský kaplán. Keď sa zdalo, že povstalci zvíťazia, cisár František Jozef I. požiadala ruského cára Mikuláša I. o vojenskú pomoc,

ktorá prišla koncom mája 1849. Posledná povstalecká posádka v Uhorsku sa vzdala v Komárne 2. októbra 1849. Ruskú armádu stála táto pomoc celkovo 11 000 životov, pričom v boji padlo len 500 vojakov. Viac ako 10 000 obetí ruského vojska si vyžiadala cholera epidémia, ktorú priniesli do Uhorska ruskí vojaci sami. Po potlačení revolúcie bolo na výstrahu popravených 114 povstalcov, medzi nimi aj brat Cezára Meňanského, Ladislav Medňanský, ktorého popravili 5. júna 1849 v Bratislave. Niektorým vedúcim predstaviteľom povstania sa podarilo Uhorsko včas opustiť. Bol medzi nimi Ľudovít Košút i Cezár Medňanský. Cisárske vojenské sudy odsúdili viacerých povstalcov, nachádzajúcich sa v emigrácii, aj v ich neprítomnosti na trest smrti, medzi nimi aj Cezára Medňanského. Na popravisku v Pešti zhotovili 36 šibeníc a za

asistencie vojska sa konala symbolická poprava, pričom kat popribežal na šibenice tabuľky s menami odsúdených. Cezár Medňanský sa do Uhorska už nikdy nevrátil. Zomrel vo Francúzsku 20. apríla 1857.

Po náhlom odchode Cezára Medňanského zo Zohoru bol za správcu farnosti vymenovaný dovtedajší lábsky farár Ján Petrás, rodák z Trnavy. V Zohore však zažil krušné chvíle, pretože cisárske úrady obvinili Zohorčanov, že „držia s revolúciou“ a umiestnili sem na dva mesiace 100 jazdcov a 100 koní, ktorých museli obyvatelia vydržiať. Navyše vojaci priniesli do dediny cholera. Od 24. júna do 4. októbra 1849 na ňu zomrelo 37 obyvateľov, medzi nimi 1. septembra 1849 aj 45-ročný farár Ján Petrás.

Na uvoľnené miesto farára do Zohoru si vyžiadala stupavský gróf Leopold Pálffy od cirkevnej vrchnosti dovtedajšieho vychovávateľa svojich detí, 26-ročného kňaza Arnolda Stummera, ktorý bol v tom čase kaplánom v Dóme sv. Martina v Bratislave. Vzhľadom na blízkosť Stupavy a Zohora sa mohol Stummer i naďalej podieľať na výchove pálfyovských detí, hlavne mladého Leopolda Pálffyho, ktorý vtedy študoval na vojenskej akadémii. Mal na neho rozhodujúci vplyv aj v nasledujúcich rokoch pôsobenia na zohorskej fare. Dokladovala to grófova manželka vo svojich spomienkach, kde konštatuje, že za celoživotnú záľubu v uhorských dejinách, umení, národopise a archeológii vďačil jej manžel Arnoldovi Stummerovi.

Arnold Stummer sa narodil 20. októbra 1823 v obci Drženice, časť Kmeťovce (okres Levice). Jeho otec František Stummer (1799 – 1848) pochádzal zo šľachtickej rodiny z Modrého Kameňa (okres Veľký Krtíš) a bol hlavným slúžnym (prednostom župného úradu) Honťianskej župy. Arnoldova matka Arzénia (1802 – 1881), rodená Smrečianiová, pochádzala zo zemepanskej šľachtickej rodiny v obci Ipelské

Úľany (okres Levice). Arnold bol najstarší, mal šesť mladších súrodencov, a to bratov: Ľudovíta (1825 – 1863), Juraja (1831 – 1912) a Júliusa (1833 – 1866) a sestry: Janu (1828 – ?), Augustu (1829 – ?) a Máriu (1840 – 1905). Okrem Arnolda sa do histórie Uhorska zapísal aj jeho brat Ľudovít, ktorý po ukončení štúdia práva pracoval ako advokát. V rokoch 1848 – 1849 bol poslancem uhorského snemu a aktívne sa zúčastnil revolúcie. V jej závere v hodnosti kapitána bránil komárňanskú pevnosť, ktorá najdlhšie odolávala rakúskym a ruským vojskám. Po porážke revolúcie odišiel do exilu. Po návrate do Uhorska bol v rokoch 1854 a 1855 uväznený v Pešti a vo Viedni, ale v roku 1860 sa opäť vrátil do politiky. Zomrel 6. apríla 1863 vo veku 37 rokov.

Mladý Arnold Stummer študoval na Piaristickom gymnáziu v Krupine a v Banskej Štiavnici. V roku 1836 bol prijatý do seminára Ostrihomskej arcidiecézy. Filozofiu študoval v Trnave, teológiu vo Viedni, Ostrihome a v Bratislave. V Ostrihome študoval popri teológii aj všeobecné a cirkevné právo. Počas štúdia v Bratislave v rokoch 1845 – 1847 bol vychovávateľom v rodine baróna Alojza Medňanského, strýka zohorského farára Cezára Medňanského. Celoživotné priateľstvo udržoval najmä so synom Alojza Medňanského Dionýzom. Barón Dionýz Medňanský (1830 – 1911) bol významný vedecký pracovník v oblasti geológie. V roku 1854 sa stal spoluzakladateľom Učenej prírodovednej spoločnosti v Bratislave, v nasledujúcom roku sa stal členom Uhorskej akadémie vied a v rokoch 1866-1867 bol županom Trenčianskej župy. V roku 1867 bol vymenovaný za hlavného komorského grófa (vedúceho banského úradu) v Banskej Štiavnici, kde bol zároveň rektorom Baníckej a lesníckej akadémie.

- Cezár Medňanský -

pod pseudonymom Arnold Ypolyi. Prídomok Ypolyi si ku svojmu priezvisku zvolil podľa rieky Ipeľ, pretože rodinným sídlom Stummerovcov boli „Koshihy nad Iplom.“

Arnold Stummer bol vysvätený za kňaza 4. augusta 1847 v kaplnke primaciálneho paláca v Bratislave. Po vysviacke dostal kaplánске miesto vo Svätom Petre (okres Komárno), od októbra 1848 už bol kaplánom v Dóme sv. Martina v Bratislave a 1. októbra 1849 nastúpil na svoje prvé farsárske miesto do Zohoru. Tu pôsobil 11 rokov, až do júla 1860. Po smrti svojho otca sa musel postarať aj o svoju matku a štyroch nedospelých súrodencov, ktorí prišli s ním. Nasťahovali sa na zohorskú faru, ktorá im poskytovala na obživu kravu, dve jutrá lúky (2 x 0,57 ha) a pole, kde si dopestovali kapustu a zemiaky pre svoju potrebu. Zohor bola bohatá poľnohospodárska obec, ktorej obyvatelia sa živili pestovaním a predajom vynikajúcej zeleniny na trhoch vo Viedni a Bratislave. Stretol sa tu s priateľskými farníkmi, ktorí ochotne pomáhali s prácou na poli i na gazdovstve a z vlastných prebytkov zásobovali aj farskú komoru mäsom, mliekom, smotanou a maslom. Stummer prišiel do farnosti v dobe, keď ešte doznievala epidémia cholery a svojou

žiada sa spomenúť, že Cezár Medňanský bol strýkom svetoznámeho beckovského rodáka, akademického maliara-krajinára Ladislava Medňanského (1852 – 1919), ktorý mal ateliéry na parížskom Montmartri, vo Viedni i v Budapešti.

V roku 1845 vydal Arnold Stummer svoju prvú poviedku s názvom „Pobretnaný podvodník“. Vyšla pod pseudonymom Arnold Ypolyi. Prídomok Ypolyi si ku svojmu priezvisku zvolil podľa rieky Ipeľ, pretože rodinným sídlom Stummerovcov boli „Koshihy nad Iplom.“

- Doklad o krste Arnolda Stummera -

láskovosťou a obetavosťou si získal srdcia svojich farníkov. Verne a súcitne stál pri trpiacich, navštevoval chorých, poskytoval im útechu, zaopatroval sviatostami, pochovával. Počas epidémie sa znovu pochovávalo na cholerovom cintoríne z roku 1831. Arnold Stummer svoje kázne vopred konzultoval s matkou a najmladším bratom Júliusom. Medzi ľuďmi mali veľký ohlas. Kostol praskal vo švíkoch, na jeho nedelne a sviatočné kázne sa ľudia len tak hrnuli. Aj vo všedné dni bolo prítomných toľko veriacich ako inde v nedeľu. Svojimi kázňami dokázal zaujať až natoľko, že medzi veriacimi vznikali po omši vášnivé diskusie a jeho si volali za arbitra. Poslanec uhorského snemu za stupavský obvod Tadeáš Príleský uvádza, že ľudia na jeho kázne živo spomínali ešte aj po mnohých rokoch. Aj v čase, keď už bol biskupom, dostával od svojich bývalých veriacich zo Zohora listy, z ktorých bolo poznať, že jeho dávne homílie zanechali živé dozvuky v ich srdciach.

Zachoval sa list od jeho najmladšieho brata Júliusa, ktorý od šestnástich rokov vyrastal v Zohore. Napísal ho krátko pred svojou smrťou, keď ležal ťažko zranený po bitke pri Hradci Kráľové 3. júla 1866: „Odkiaľživa som si v Tebe ctíť nielen súrodenca, ale – čo je omnoho viac – sprevádzajúceho a usmerňujúceho ctihodného muža, priateľa a otca súčasne. Tvoja energia a sebakázeň boli pre mňa vždy vzorom a ak som Ťa často pre chýbajúce duševné sily nevládal nasledovať, sústreďoval som svoje ambície aspoň na to, aby som od Teba získal odobrenie svojej počínania.“

Po otcovej smrti zdedil Arnold Stummer ako najstarší syn rodové písomnosti, siahajúce až do 13. storočia. Z nich zistil, že jeho predkom bol známy básnik a diplomat Ján Rimai, ktorý sa narodil koncom 16. storočia v Dolnej Strehovej (okres Veľký Krtíš). Do dejín sa zapísal okrem iného aj ako člen bethleňovskej delegácie na mierových rokovaníach so zástupcami cisára Ferdinanda II. v Mikulove v rokoch 1621-22.

- Zohorská fara v 19. storočí -

- Arnold Stummer na vitráži okna v Dóme, fotografia od doc. Štefana Komorného -

Vrcholnou prácou, ktorá vznikla počas pôsobenia Stummera v Zohore, je „Maďarská mytológia“ (1854). Ako predloha mu poslúžila „Nemecká mytológia“ (1844) od Jakuba Grimma, známejšieho z dvojice bratov Grimmovcov. Stummer poslal jeden výtlačok svojej mytológie aj Jakubovi Grimmovi do Berlína, ktorý mu poďakoval listom z 31. decembra 1854. Grimm sa o diele dozvedel už pred jeho vydaním od baróna Dionýza Medňanského, ktorý v tom čase hosťoval na berlínskej univerzite. Vysoko hodnotí prácu Stummera a predpokladá, že bude pokračovať vo svojom bádani novými zbierkami a objavmi.

Po vydaní Mytológie sa Stummer stal stredobodom okruhu vzdelancov z okolia Bratislavy, ktorí pracovali v oblasti histórie. Patrili sem profesori, členovia Akadémie vied, aktivisti spolkov na ochranu historických pamiatok atď. Mnohí ocenili možnosť kontaktu s renomovaným vzdelancom zo zohorskej fary, ktorý návštevníka vždy srdečne prijal, nechal sa zasvätiť do sféry jeho záujmu a nezištne mu poradil.

Dobrym priateľom Stummera bol Florián Rómer, zakladateľ modernej uhorskej archeológie, rodák z Bratislavy, ktorý ho navštevoval na fare v Zohore. Podal zaujímavé svedectvo

Ďalší živý čriepok zo Stummerovho života zachytil Rómer po tom, ako s mladým historikom Károlom Rathom navštívil Zohor. Píše: „Náš milý Arnold nebol práve doma. Prijala nás jeho láskavá mamička a milá sestra. Naskytla sa možnosť nahliadnuť do knižnice, ktorej obsah nás okamžite uviedol do rozpačitého údivu, tak bezbreho sa vymykal zo stereotypu predstáv o knižnici dedinského farára. Mimo kníh nás obzvlášť zaujala zbierka archeologických artefaktov. Napokon prišiel z prechádzky milý náš hosťiteľ. Prijal nás s takou prekypujúcou radosťou a ozajstnou úprimnosťou, že tento príjemný okamih ako lajtmotív nášho pobytu v Zohore sa bude ešte dlho ozývať v našich srdciach. Koncra-kraja nebolo otázkam, vysvetľovaniu, radám, ale tiež plánom, zalietajúcim do budúcnosti. Priateľ Rath usmerňoval rozhovor na históriu a listinné dokumenty, ja zas smerom k archeológii. Kto chce poznať Stummera so všetkými osobitosťami farára a vedca, nech ho navštívi v jeho dome. Domácnosť, so všetkým, čo tvorí jej harmonický beh a útulné ovzdušie, spočíva v rukách mamičky a tá veru dobre vie, akú službu preukazuje vlasti, keď prepúšťa syna spod ťažoby tisícero starostí a uvoľňuje ho nielen duchovnej službe, ale tiež štúdiu a písaniu o veciach, o ktorých nikto iný písať nedokáže. Nech je akokoľvek horlivý náš priateľ v kostole a v škole, predsa mu ostáva dosť času na zveľádovanie sféry svojho vedenia, bádanie v archeológii a písanie o jeho výsledkoch. Najväčším pôžitkom je mu utiahnuť sa od všetkého, čo ponúka svet a tráviť dni a noci medzi knihami. A ak si sám seba váži v službe kňaza a učiteľa, s ešte omnoho väčšou vážnosťou vníma svoje záväzky v úlohe spisovateľa, čo je mu o to viac ku cti, že nemeckým a slovenským jazykom sa vyjadruje s rovnakou ľahkosťou a rozletom ako maďarským. Akými dielami by ovenčil naše písomníctvo tento neúnavný spisovateľ, keby, oprostý od všetkých iných starostí, mohol zasvätiť celý svoj pracovný život výlučne vede!“

- Stummerova pracovňa na fare v Zohore -

o Arnoldovi Stummerovi, ktoré nám umožňujú lepšie poznať jeho osobnosť: „U Arnolda sa človek mohol za jeden-dva dni viac naučiť o archeológii než za celé mesiace listovania v najcennejších pokladoch knižníc. On sám je živá knižnica. Popri rozsiahlych vedomostiach je i jeho prednes tak jasný, argumentácia tak presvedčivá, kritika tak prenikavá, že každý musí tohoto učeného apoštola národnej a cirkevnej archeológie počúvať vo vytržení z náhle odkrytých širokých horizontov poznania.“

- Portrét Arnolda Stummera počas jeho pôsobenia v Zohore od Júliusa Barabása -

povinnosti čas aj na výchovu detí grófa Pálffyho v Stupave, ktorý si pozýval do svojho sídla okrem uhorskej pálfyovskej šľachty tiež Zichyovcov, Apponyovcov, aj grófkyných (rodená Lobkovitz) nemeckých a českých príbuzných: Auerspergovcov, Fuerstenbergovcov, Windischgraetzovcov, Schwarzenbergovcov, Harrachovcov, Lichtensteinovcov. Stávalo sa, že sa stupavskí hostia zastavili i u zohorského farára, ktorého pre jeho šťihlu postavu a bledosť volali „priesvitným učným pánom“, najmä keď mali možnosť vypočuť si z jeho úst zaujímavé rozprávania o udalostiach z dejín rodov a ich sídiel. Stummer mal zasa možnosť nadviazať s nimi inšpirujúce kontakty, najmä s politikom grófom Ferdinandom Zichym. Navštevoval aj bratislavské a viedenské knihkupectvá, v ktorých si kupoval knihy, potrebné pre svoju prácu. Pri tejto príležitosti sa stretával s okruhom intelektuálov a vzdelancov tejto oblasti druhej polovice devätnásteho storočia.

No nevyhýbali sa mu ani starosti bežného života v obci Zohor. V roku 1855 zomrel na tuberkulózu dovtedajší zohorský učiteľ Ján Bartoň. Po ňom nastúpil na jeden rok Andrej Jakubovič, ktorého vystriedal v roku 1857 František Herpálek z Moravy. Keď tento náhle zomrel v januári 1858 vo veku 42 rokov na mozgovú mŕtvicu, hľadala školská rada, ktorej predsedom bol Arnold Stummer, nového učiteľa. Bol vyhlásený konkurz, na ktorý sa prihlásilo viacero uchádzačov. Farár sa dozvedel o mladom, dvadsaťročnom učiteľovi, ktorého bezchybný chýr potvrdil i dekan. Preto ho vyzval na prihlásenie do konkurzu.

Starší ostrieľaní uchádzači sa pokúsili získať vopred priazeň členov školskej rady, čo sťažilo farárovi situáciu. Na skúške dával kandidátom také pedagogicko-didaktické chytáky, na ktoré vedel odpovedať iba jeho mladý favorit. Nakoniec záležitosť zaklincoval záľudnou otázkou zo Starého Zákona. Spýtal sa, prečo dal patriarcha Jakub synovi Jozefovi nádherné, farbami oplývajúce rúcho, krajšie než ostatným, starším synom. Keď konkurenti do jedného rozpačite mlčali, odpovedal si sám farár: „Asi preto, že bol lepší než ostatní. Tak si aj my teraz zvolíme za kantora najlepšieho, hoci je najmladší.“ Po tomto sa ostatní členovia komisie priklonili na jeho stranu a zvolili mladého učiteľa. Bol ním Jozef Zelliger, narodený v Senici 21. októbra 1837. V Zohore učil do roku 1865, potom odišiel do Malaciek. V rokoch 1869 až 1872 už pôsobil na učiteľskom ústave v Banskej Bystrici a od roku 1872 bol riaditeľom Kráľovského rímskokatolíckeho učiteľského ústavu v Trnave. Je autorom tridsiatich piatich učebníc pre ľudové školy. Bol spoluzakladateľom časopisu

„Učiteľské listy“ a od roku 1875 aj členom výboru a účtovníkom Spolku sv. Vojtecha. Zomrel v Trnave 31. augusta 1886 ako 49-ročný. Jednému zo svojich synov, narodenému v Zohore 29. marca 1865, dal meno Arnold, nepochybne z úcty k svojmu priateľovi Arnoldovi Stummerovi.

Veľmi dobrým Stummerovým priateľom bol aj zohorský notár Ján Masarovič. Keď sa mu 1. augusta 1853 narodil v Zohore syn, krstil ho Arnold Stummer a dostal meno Arnold. Kontakty pokračovali aj naďalej. Keď Arnold Masarovič študoval na gymnáziu v Jágri, Arnold Stummer bol kanonikom jágerskej diecézy. Keď študoval Arnold Masarovič v Banskej Bystrici teológiu, banskobystrickým biskupom bol Arnold Stummer, ktorý ho aj 4. júla 1878 v Banskej Bystrici vysvätil za kňaza.

Ďalším priateľom a zároveň aj spolupracovníkom bol brat zohorského učiteľa Jána Bartoňa, Jozef Bartoň. Narodil sa v Zohore 5. februára 1821 zohorskému učiteľovi Františkovi Bartoňovi. Jozef Bartoň bol kňaz a pedagóg, titulárny opát ostrihomskej arcidiecézy a generálny riaditeľ bratislavského školského obvodu.

Stummer svojim zanietením pre archeológiu nadchol i lábskeho farára Ignáca Juračku, ktorý pôsobil v Lábe v rokoch 1849 –1899. Juračka spomína v lábskej farskej kronike na Arnolda Stummera, ktorý preskúmal náleziská v Devínskej Novej Vsi a Lamači a nazbieral veľa vzácného materiálu, ktorý porovnával. Neobišiel ani Láb, kde našiel veľa fragmentov keramiky a iných predmetov. Juračka v kronike o ich spolupráci píše: „...Vykopú množstvo fragmentov takých nádob, aké sú na pohrebištiach v Devínskej Novej Vsi a Lamači (aké už vynikajúci Stummer mal) podobných tým, ktoré som mal i ja z miesta, kde sa nachádza tehliarsky dom...“

V roku 1853 bol Arnold Stummer menovaný konzervátorom viedenskej ústrednej komisie pre skúmanie a ochranu stavebných pamiatok (K. K. Central-Commission zur Erforschung und Erhaltung der Baudenkmale), ktorá vznikla cisárskym nariadením 31. decembra 1850. Skúmal najmä kultúrne

- Arnold Stummer v roku 1871, rytina od Karola Rusa -

dedičstvo Žitného ostrova a Záhoria. V rokoch 1858 –1859 (počas pôsobenia v Zohore) zverejnil v zborníkoch viedenskej komisie a archeologického výboru Uhorskej akadémie vied charakteristiky pamiatok zo 120 lokalít. Tento materiál sa stal takmer na sto rokov jediným parciálnym súpisom pamiatok na Slovensku. V roku 1862 podnikol cestu do Istanbulu, kde objavil zvyšok knižnice Mateja Korvína. Od roku 1858 bol členom korešpondentom Uhorskej akadémie vied, od roku 1874 riadnym členom a v rokoch 1881 –1886 jej riaditeľom. Bol

členom Matice Slovenskej, kde pôsobil v oblasti histórie a archeológie. Po odchode zo Zohoru pôsobil od roku 1860 do roku 1863 ako farár v Törökszentmiklósi v Maďarsku. Zároveň bol menovaný pápežským komorníkom a jágerským kanonikom. V roku 1867 sa stal prefektom metropolitnej knižnice. O výskume stredovekých pamiatok vydal 50 publikácií. Od roku 1869 bol rektorom Ústredného kňazského seminára v Budapešti a profesorom histórie na budapeštianskej univerzite. Za biskupa bol vysvätený 14. apríla 1872 v jágerskej katedrále. Do funkcie biskupa v Banskej Bystrici bol inštalovaný v banskobystrickej katedrále 2. mája 1872.

Ako banskobystrický biskup dal v Banskej Bystrici postaviť budovu na výchovu dievčat pod vedením sestier sv. Vincenta, ktorá bola spojená so šesťtriednou základnou školou. Vo Svätom Kríži nad Hronom (dnes Žiar nad Hronom) dal postaviť školskú budovu a finančne podporoval jej prevádzku. Podporujúci technické vzdelávanie mládeže

zriadil v Krupine priemyselnú školu a v Banskej Bystrici uvoľnil priestory biskupskej rezidence pre ďalšiu priemyselnú školu, pričom na vzdelávanie v oboch poskytol financie. Počas svojho pôsobenia dával zreštaurovať mnohé kostoly a kaplnky.

Ako odborník na reštauráciu pamiatok bol v roku 1865 požiadaný o spoluprácu pri reštaurovaní Katedrály svätého Martina v Bratislave. Zúčastnil sa ako príprav, tak aj samotného poradenstva počas celej rekonštrukcie Dómu. Na znak vďaky je na vitráži veľkého západného dómskeho okna vyobrazený kľáčiaci Arnold Stummer so slovami „zmluj sa nado mnou, biskupom Arnoldom“. Pod ním je vitráž s jeho biskupským erbom a vyjadrením, že tu prvýkrát pristupoval k Božím oltárom a predsavzal si ich zreštaurovať.

V roku 1886 bol vymenovaný za biskupa v sedmohradskom Veľkom Varadíne (dnes mesto Oradea v Rumunsku). Pôsobil tu krátko, pretože 2. decembra 1886 zomrel vo veku 63 rokov. Pochovali ho v biskupskej krypte katedrálneho kostola vo Veľkom Varadíne. Na jeho žiadosť je pochované jeho srdce v Kaplnke sv. Barbory v banskobystrickom farskom kostole.

Terézia Pavlásková
Jozef Pavlásek

Použité zdroje:

1. HALKO, J., KOMORNÝ, Š.: „DÓM KATEDRÁLA SVÄTÉHO MARTINA V BRATISLAVE“, vydal LÚČ, Bratislava 2010, 603 strán, ISBN 978-80-7114-805-0
2. HALLON, P.: „Nová kniha o Lábe“, vydal OÚ v Lábe, Láb 1999, ISBN 80-968154-1-5
3. KONTLER, L.: „Dějiny Maďarska“, vydalo Nakladatelství Lidové noviny, Praha 2008, 613 strán, ISBN 978-80-7106-616-3
4. KOVÁČ, D.: „Dejiny Slovenska“, vydalo Nakladatelství Lidové noviny, Praha 1998, ISBN 80-7106-268-5
5. LACKO, R.: „Banskobystrické biskupstvo“, vydal Kňazský seminár sv. Františka Xaverského, Banská Bystrica 2011, 270 strán, ISBN 978-80-88937-46-3
6. MRVA, I.: „Slovensko a Slováci v 2. polovici 19. storočia“, vydali Perfekt Bratislava a UCM Trnava 2010, 256 strán, ISBN 978-80-8046-458-5
7. ORIŠKO, Š.: „Pamiatka ako pojem a počiatky uhorskej monumentológie v 19. storočí“, In: Monument revue 1/2017 - Časopis Pamiatkového úradu SR na prezentáciu vedeckého poznávania kultúrneho dedičstva, ISSN 1338-807X
8. PÓR, A.: „Ipolyi Arnold-Várady püspök“, vydal stupavský gróf Alojz Károlyi, Bratislava 1886, 134 strán
9. VRABLEC, P.: „Zohor v 19. storočí“ in: MACEJKA, M.: a kol.: „ZOHOR“, vydal OÚ Zohor 2014, 231 strán, ISBN 978-80-971620-8-5
10. ŠTILLA, M.A. kol.: „Pamätnica znievskeho gymnázia - zborník z vedeckej konferencie“, vydalo Stredoslovenské vydavateľstvo, Banská Bystrica 1970, 338 s.
11. BECKOVSKÉ NOVINY 3/2019 a 6/2020, vydala Obec Beckov, ISSN:1338-814202

Ďakujeme nášmu priateľovi Ing. Jánovi Drozdíkovi za preklad zo životopisnej knihy: „Ipolyi Arnold-Várady püspök“ z maďarského jazyka.

Čo sa dialo v našej škôlke?!

Kde bolo, tam bolo... bol jeden školský rok 2020/2021... bol neobyčajný, tak ako každý jeden, ktorý zavíta do našej materskej školy vždy v septembri.

Pre niektoré detičky prvý, pre niektoré druhý, tretí a...pre niektoré posledný. Bol jedinečný, pretože sa už nikdy nevráti. V septembri sme privítali nových kamarátov. Vyzdobili sme pre nich škôlku, aby sa im u nás páčilo. A verte, alebo nie, im sa páčilo. Podzriavo tichučko sa zoznamovali s pani učiteľkami a kamarátmi. Všetko bolo pre nich nové, až úplne zabudli plakať, ako to býva dobrým zvykom.

Spoločne sme sa rozlúčili v septembri s letom na našom veselom dvore. To bola zábava! Tanec, hudba...malinovka a sladká pochúťka. Zažili sme veľa pekného. Svoju športovú zručnosť a šikovnosť sme si vyskúšali počas Európskeho týždňa športu. Na výstavu tekvic spomíname ako na čarovnú rozprávku o strašidielkach! A šarkany, tie sa niesli vetrom nad našou obcou a všetkým robili v Zohore radosť. Poľné zvieratka a poníky... to bol zážitok! Jazda priamo v našej škôlke!

Jeseň bola čarovná...a prišla pani zima. Napiekli sme medovníky, privítali Mikuláša a zrazu... karneval. Kto by sa netešil? Toľko kráľov a princezien nemá žiadna rozprávka.

Zapojili sme sa do výtvarných súťaží, v ktorých sme vždy dačo vyhrali. Tak sme dali vedieť celému Slovensku, že tu v Zohore máme tiež šikovné deti.

Veľké ďakujem patrí všetkým, ktorí ste nám pomohli získať financie na bosonohý chodník. Len ťažko nájdeme v Zohore rodinu, ktorá by neposlala svoj hlas. Bol to úžasný pocit sledovať ako hlasy pribúdali a ako sa deti ráno radovali a zvestovali na ktorom mieste sa nachádzame. Bosonohý chodník a zelený labyrint už spríjemňuje deťom pobyt v našej MŠ.

Keď sme vypustili motýliky z ich motýličích záhrad, srdiečka sa roztancovali. „My sme to dokázali!“ Starali sme sa o ne a videli sme ako sa začína motýlí život.

Podarilo sa nám s pomocou pani učiteľiek a vyvýšených záhonov skrásliť náš dvor. Tam bolo úrody!

Najlepšie bolo spoločné ochutnávanie. Užili sme si veľa divadielok a kopec zábavy počas celého roka.

„Bol jedinečný!“ Do školy sme odprevadili kamarátov, ktorí sú už veľkými školákmi.

Kde bolo tam bolo...je tu nový školský rok. A my sa tešíme, že bude opäť jedinečný.

Prajem všetkým deťom krásne zážitky v novom školskom roku a všetkým veľa zdravia a radosti.

Za kolektív MŠ riaditeľka MŠ Lubica Mikušová

Niečo nové a milé v materskej škole Zohor

Počas mesiaca november v roku 2020 sa naša materská škola zapojila s projektom vybudovania Bosonohého chodníčka a Zeleného labyrintu do hlasovania v Nadácii Gesto pre mesto pod záštitou Reiffeisen banky. S veľkou vierou a odhodlaním sa do verejného hlasovania zapojili takmer všetci rodičia, zamestnanci školy, priatelia i známi našej obce, ale i mnohí neznámi. Vďaka neuveriteľnému množstvu hlasov dobrých ľudí náš projekt vyhral poskytnutie finančných prostriedkov na vytvorenie niečoho prospešného a krásneho pre deti našej materskej školy. A práve v mesiacoch jún – júl 2021 vyrástlo na školskom dvore našej škôlky niečo nové.

Na bosonohom chodníčku si tak deti budú rozvíjať chôdzu naboso, senzomotorické myslenie, správne držanie tela a chôdzu. Budovať lásku k prírode, vnímať rôzne podnety a odvahu skúsiť niečo zaujímavé dotykmi bosou nožkou.

Veľká vďaka patrí projektantke Bosonohého chodníčka a Zeleného labyrintu – Ing. Karolíne Šiandorovej (Zálesňákovéj), realizátorom projektu Bosonohého chodníčka – firme TECH STAV SK, s. r. o. – Tomáša a Matej Slezák a Zeleného labyrintu – rodine Mackovičovej (Záhrada Zuzana). Veľké ĎAKUJEME patrí aj darcom,

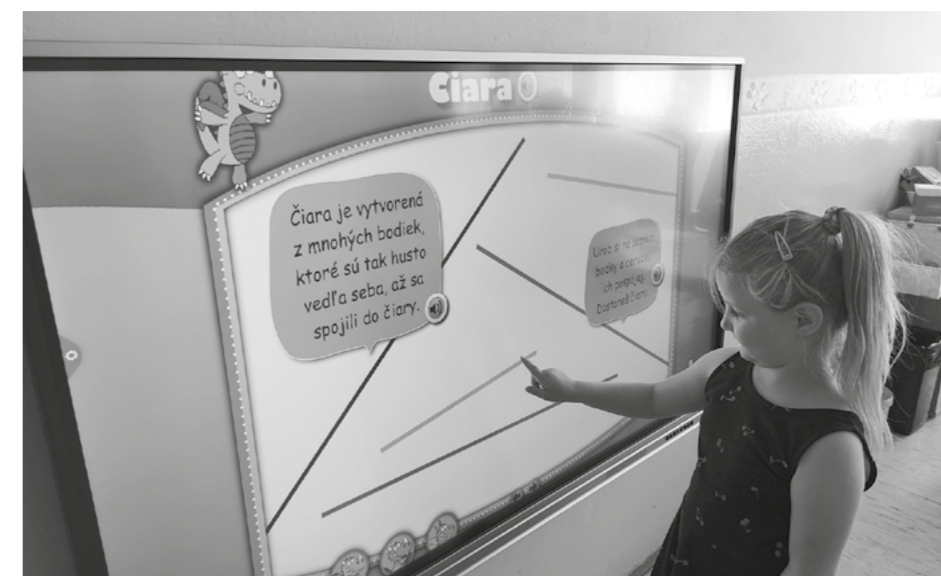
ktorí poskytli bez nároku na odplatu materiál - rodina Dudková, firma TECH STAV SK, s. r. o, pán Rastislav Michálek - firma ER-WOOD, firma 3again, s. r. o. Peter Dobrovodský, Andrea Húšková, Katarína Kratochvílová a Vladimír Zálesňák. Už v septembri 2021 si tak všetky deti našej škôlky môžu vyskúšať chodník rozmanitosti pre ich jemné a zvedavé nožky. Majú sa veru na čo tešiť! Aj týmto šlachetným činom sa potvrdzuje známe pravidlo, že len SPOLU DOKÁŽEME VIAC.

Za kolektív MŠ Mgr. Katarína Kratochvílová

Ďakujeme Nadácii SPP

Tento projekt sa uskutočnil vďaka finančnej podpore Nadácie SPP. Cieľom projektu „Moderne a efektívne“ je učiť moderne, efektívne a jednoduchšie. Vzdelávanie je neustále inovované využívaním modernej didaktickej techniky a učebných pomôcok, ktoré sa pre dnešnú generáciu stali nenahraditeľnými. Vďaka projektu sme získali finančné prostriedky na kúpu interaktívnej tabule do triedy Lienok. Ďakujeme Nadácii SPP za podporu nášho projektu na podporu vzdelávania „Moderne a efektívne“.

Aktuality v Materskom centre Motýlik

Ahojte rodinky! V tejto časti by som sa Vám rada vždy prihovorila ja – novozvolená štatutárka centra Natália. Budem rada, ak sa MC Motýlik a vzťahy v ňom ponosú naďalej len v priateľskom duchu a preto Vás poprosím o výlučné tykanie. Začiatkom septembra sa uskutočnila členská schôdza, kde som okrem potrebných oficiálnych informácií môjho zvolenia predniesla svoje predstavy o budúcom smere Centra. Ak ste nestihli prísť, vôbec nevadí – zápisnicu nájdete na našej novej stránke <https://mcmotylik.webnode.sk/>, ktorá bola takisto súčasťou mojich vízií. Rada by som Centru priniesla ďalší vietor do plachiet. Priblížila Vám činnosti a výhody členstva v Centre nielen prostredníctvom Facebooku, ale aj stránkou a našou novou „úradnou tabuľou“, ktorú ste mohli zaregistrovať pri vstupe na ihrisko. Najbližšie obdobie verím, že sa opäť uvidíme v našej herničke, podarí sa nám obnoviť týždenné cvičenia - tanečné krúžky, dielničky. Rada by som na pravidelnej báze organizovala stretnutia pre nás mamičky, na ktoré sa myslím trochu pozabúda. Dáte mi za pravdu, že bude príjemné sa stretnúť mimo denných povinností, mimo našich ratolestí (vopred ďakujem oteckom za občasnú stráženie). Takisto by som bola rada, keby sme nadviazali na Jankinu víziu – našu malú knižničku. Doplnili nové detské tituly a začali so stretnutiami „Motýlik číta“, kde by niektorá z nás mám, ktorá bude mať v daný deň chuť, čítala našim deťom pútavé rozprávky. Tak poďme s chuťou do toho!

Vaša Natália

Tvorivé dielničky

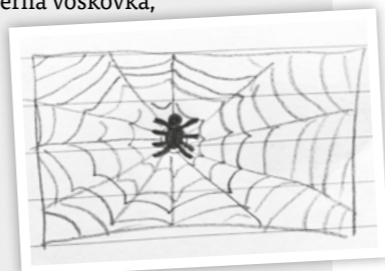
Téma: Tvorba dúhy

Pomôcky: obrus, výkres A4, voskovky, Najprv si nakreslíme čiernou voskovkou oblaky, dúhu a slnko. Vymaľujeme ich. Dúhu v tomto poradí: červená, oranžová, žltá, zelená, modrá, tmavomodrá a fialová.

Téma: Pavučina

Pomôcky: obrus, výkres A4, čierna voskovka, vodové farby Čiernou voskovkou si nakreslíme pavučinu podľa vzoru. Potom vodovými farbami vyfarbíme jednotlivé okienka. Postupnosť si určí každé dieťa.

Téma: Jeseň - pre najmenších

Pomôcky: obrus, farby na prsty, výkres A4, Deti kreslia pomocou otláčania prstov na výkres. Používajú pri tom všetky farby. Jeseň je farebná, preto sa fantázií medze nekladú.

„MC Motýlik číta“ – tip na skvelé čítanie

Mesiac September sa každý rok nesie v duchu vrátenia sa do škôl, či škôlok. Keďže aj tento rok MC Motýlik vyslalo do škôlkárskeho sveta veľa našich členov, Centrum odporúča knihu **POZNAJ Škôlka**, ktorú vydalo vydavateľstvo Svojtka & Co., s. r. o. v roku 2018. Kniha je obrázková, venovaná deťom od 2 do 5 rokov a zábavnou formou približuje čitateľovi prostredie škôlky, dochádzku do škôlky, aktivity v škôlke a zábavné hry na prvé učenie. Možno práve aj táto milá encyklopédia pomôže našim deťom so strachom zo škôlky – pomôže predísť malým, veľkým slzičkám. Celou knižkou čitateľa sprevádza dievčatko Nina, ktorá je už „veľká“ a ide spolu s maznáčikom do škôlky. Nina už nie je žiadne bábätko, už vie sama piť, jesť, smrkať, už nenosí plienky, vie hovoriť, povedať, čo si želá a sfúkla na torte tri sviečky. V úvode knihy je malému čitateľovi opísaná samostatná škôlka – miestnosť a dospelí v nej. Ďalšia kapitola je venovaná dňu v škôlke, Nina Vám priblíži príchod do triedy – miesto na kabátik a topánočky, triedu v ktorej trávi čas s pani učiteľkou a kamarátmi, vonkajšie ihriská škôlky, jedáleň, miestnosť na oddych a knižnicu. V ďalšej kapitole Nina deťom vysvetlí, prečo je vlastne

potrebné, aby navštevovali škôlku a čo nové sa dozvedia a naučia – farby, tvary, písmená, jednoduché počítanie. Pre nás najdôležitejšou kapitolou je kapitola s názvom **Spoluzitie...** „Je príjemné byť s ostatnými deťmi a hrať sa, rozprávať a smiať sa...ale niekedy nás tí druhí poriadne rozčuľujú!“ Pravidlá spoločnej hry, požičania hračiek bež neželaných bitiek, či hnevania sa, vtiekame deťom už my maminy v Centre. Koľkokrát sa cítime viac

ako mediátori než mamy. Áno, je to veľmi náročné, deti sú temperamentné jedinečné bytosti s vlastnou hlavou a predstavou o živote, haha.

Záverom by Centrum rado pozdravilo naše pani učiteľky z Materskej školy v Zohore. Praje Vám veľa síl, pozitívnej energie a každodennej dobrej nálady. Hádám sme tých našich nezbedníkov nevyslali do sveta úplne divokých.

Vaša Natália

Denný tábor. Udalosť, ktorej som sa nikdy nezúčastnila ako dieťa, ani ako vedúca. Po niekoľkých rokoch pobytových táborov mi prišla myšlienka toho denného nepredstaviteľného. Ako inak zistiť, aké to je, než si to vyskúšať? Tak poďme na to.

S dlhoročnými partákmi Zuzkou, Táňou, Barborkou, Martinom, Mišom a Miškom, sme strávili pár večerov vymýšľaním programu a vyrábaním potrebných rekvizít, aby sme 16. augusta odštartovali Denný tábor Červeného Kríža v Zohore. Prihlásilo sa 28 detí a my sme si vraveli, „Nie je to málo?“. Stačili dva dni, aby sme sa presvedčili, že to stačí na odídanie hlasiev. Nestážujem sa, s tým sme už akosi počítali. :)

Nakoľko organizátorom bol Červený kríž, čomu inému by sme sa mohli venovať, ako zachraňovaniu a pomoci bližnému v rôznych situáciách. Každý deň nás preto sprevádzala jedna z tém, ako: topenie, popáleniny, otravy, dusenie, úrazy a zlomeniny. Podelili sme sa s deťmi o svoje skúsenosti a povedali sme si, ako správne reagovať

a postupovať, ak nám niektorá zo situácií prekríži cestu. Pre lepšiu predstavu sme si situácie ukazovali na scénkach, kde deti priamo mohli predviesť, čo sa naučili. Keďže školský rok začínal až 2 týždne po tábo-re, snažili sme sa viac hrať, ako učiť. Každý deň sme mali rozdelený na 3 časti: pohybová, teoretická a kreatívna. Hrali sme rôzne tematické hry, chodili sme súťažiť na ihrisko, boli sme na prechádzke, kde sme hľadali poklad, navštívili sme Hasičskú zbrojnicu, vyrábali sme tímové vlajky, batikovali sme tričká a týždeň sme ukončili aj s rodičmi, pri spoločnej opekačke v areáli KD Zohor. Deti predviedli rodičom tímové pokriky, dostali darčeky na pamiatku a okrem nich si odniesli (verím, že) veľa spomienok.

Ani sme sa nenazdali a týždeň ubehol ako voda. V mene animátorov ďakujem Červenému krížu za nápad, OU Zohor za príspevok, deťom za energiu, rodičom za dôveru, Tigrikovi za zaplnenie prázdnych brušiek, DHZ za perfektnú exkurziu a všetkým sponzorom, za darček pre deti. Osobne ďakujem

zvýšeným vedúcim, za ďalšiu super spoluprácu a kopec zážitkov.

Záver? Stále som nedostala odpoveď na otázku, „Ako unavíť dieťa?“. Ak by niekto náhodou vedel, neváhajte a podelte sa o postup. :) Aj napriek tomu, že 1 dieťa má v priemere za hodinu viac energie, ako vy za celý týždeň, je práca animátora NAJ!

Danka Šimeková

Sen sa stal skutočnosťou

V roku 2020 sme v Zohorskom hlase uverejnili rozhovor s Alexandrou Rexovou, slovenskou paraolympijskou lyžiarkou. Moja posledná otázka vtedy smerovala na jej ciele, sny a plány do budúcnosti.

Tu je odpoveď vtedy ešte len 14 ročnej žiačky základnej školy:

„Tak samozrejme sny mám za ktorými si pôjdem, pretože je dôležité mať sny, ale až cieľe ma posunú ďalej. Veľmi by som sa chcela dostať na najbližšie paraolympijské hry v Pekingu. Budem pre to robiť všetko, akať najviac ako len to pôjde a dúfať, že sa tam dostanem.“

Fúha, hovorila som si, dievča, tomu sa hovorí sen s veľkým S! Budem ti držať palce na oboch rukách aj nohách, aby sa ti ho podarilo splniť. A to som ešte nevedela, že postup treba vybojovať už v tejto zimnej sezóne, a že tie paraolympijské hry sú už „tot“ za rohom.

A Saška do prípravy dala celú svoju dušu, makala a pracovala s neskutočnou húževnatosťou, za čo prišla krásna odmena a sen sa stal skutočnosťou!!! Čo všetko však stojí za splnením tohto neskutočne úžasného sna sme sa opýtali samotnej Alexandry.

Saška, máš za sebou veľmi úspešnú sezónu. V týchto dňoch konečne držíš v rukách dlho očakávaný pohár za víťazstvo vo Svetovom pohári, vďaka ktorému sa ti splní tvoj sen a tým je účasť na paraolympiáde v Pekingu v roku 2022. Aký je to pocit?

Je to niečo neuveriteľné a úžasné. Keď mi tréner v deň mojich narodenín odovzdal glóbus, ešte v ten večer som vpravila navádzačku Evke, že tomu nemôžem uveriť. Prvý sveták (prvá účasť na svetovom pohári) a hneď víťazstvo. Bolo to naozaj silné, síce po pol roku, no moje emócie opäť nesklamali.

Pamätám si ako som v roku 2018 bola privítať paraolympionikov a prvýkrát som spoznala Jakuba Kraku a Heňu Farkašovú. A teraz tam budem s nimi. Ani v tom najkrajšom sne, by mi nič takéto nenapadlo.

Nesmierne sa teším, no som len na začiatku, takže verím, že to nie je posledný glóbus a posledná výhra. Samozrejme, budem robiť pre to všetko.

Ako ťa poznám, tak ty určite nič nenecháš na náhodu. Čo všetko si musela obetovať, aby si sa k tomuto cieľu dostala? Určite to nebolo ľahké.

Veeeeela nervov, potu, slz, menších úrazov. Avšak bol to najmä čas. Čas, ktorý som trávil hlavne tréningovo, vo fitku alebo na

kopci. Čo sa týka času s kamarátmi a celkovo aktivít mimo športu, veľa kamarátov mi tu neostalo, no popravde nemala by som ani čas. V dnešnej dobe nie je veľa mladých ľudí, ktorí by išli so mnou na túru, na bicykel, hrať futbal a podobne. Preto mám kamarátov v tíme a som šťastná. Lebo sú presne ako ja.

Kedy si začala tušiť, že by si mohla splniť limit, ktorý by ťa posunul na kandidátku na paraolympijské hry?

Približne tri roky dozadu mi raz tréner povedal, že pôjdem na paraolympiádu. Ale bola to samozrejme vec, ktorú som nebrala vážne. No v podstate tento rok, túto sezónu, sme s trénermi riešili naše ciele, čo by sme chceli dokázať a vtedy mi to bolo akoby oznámené. Ale tušila som to už minulý rok, že teoreticky, keď budem na sebe pracovať by som sa tam mohla dostať.

Trináste zimné paraolympijské hry sa budú konať 4.-13. marca 2022 v Pekingu. Čiže máš pred sebou ešte približne šesť mesiacov na prípravu. Určite si nezháľala ani počas leta. Ako vyzerá letná príprava lyžiarky – paraolympioničky pol roka pred olympiádou?

Samozrejme trénujeme aj počas letného obdobia, chodili sme prevažne na ľadovec do Rakúska, kde sme mali ranný tréning na kopci a poobedný vo fitku. Absolvovali sme aj vstupné kondičné testy, aby tréneri zistili ako sme na tom so silou, vytrvalosťou a koordináciou. V auguste sme mali dokonca

absolvovať trojtýždňové sústredenie v Argentíne, kde sú momentálne tie najlepšie podmienky na svete, čo sa týka snehu. Mohlo to všetkým brutálne pomôcť v príprave na paraolympiádu. Natrénovali by sme všetky disciplíny od slalomu až po zjazd. No vzhľadom na pandémiu nám deň pred odletom napísali, že nás do krajiny nepustia. Pár dní po nás tam mala ísť trénerka aj naša najlepšia lyžiarka Petra Vlhová, ktorí tiež nepustili. Tréneri museli vymyslieť ihneď náhradný plán, a preto sme sa vybrali do Holandska, do haly natrénovať aspoň slalom. Budúce týždne máme naplánované ďalšie sústredenia a keďže je tu najdôležitejšia sezóna, budem stále niekde „v lufte“ a domov budem chodiť len prespávať.

A čo škola, máš za sebou prvý ročník na gymnáziu. Dá sa sklbiť náročný tréning s nie práve najľahšou školou?

Čas moc nemám, tým že mi učenie dosť trvá a niekedy je ťažké sa k tomu vôbec dokopať. Ja už som aj tak naučená, že škola, fitko, škola. Je to moja rutina. No tým, že minulý rok som študovala bez individuálneho plánu, to bolo pre mňa naozaj náročné. Od septembra som však už nabehla naň a verím, že to bude lepšie.

Veľa zo svojho času venuješ športu a škole. Máš čas aj na niečo iné?

Ako tínedžer som chodievala aj s kamarátmi na výlety, no prevažne svoj čas venujem športu a športovým aktivitám.

Kto je tvojím najväčším vzorom?

Jednoznačne Petra Vlhová, mega ju obdivujem za to, aká je a verím, že sa s ňou raz stretnem a dobre si „pocekáme.“ Ale je to veľa ľudí napríklad lyžiarky Lindsey Vonn, Mikaela Shiffrin, Jakub Krako, moja navádzačka Evka Trajčíková. Každý jeden z týchto ľudí mi je vzorom v niečom inom.

Tak ako pred rokom, tak aj teraz sa ťa v poslednej otázke opýtam na tvoje ciele a sny do budúcnosti.

Obhájiť veľký krištáľový glóbus vo Svetovom pohári a samozrejme paraolympijskú medailu, zlato zo slalomu, medailu z obráku (obrovského slalomu) a zjazdu a aj z MS. Raz sa mi snívalo, že som priniesla domov bronz, tak uvidíme hádam budúci rok to vyjde.

Momentálna doba je zložitá. Koronakríza ovládla všetko na tomto svete, nevynímajúc šport. Ale našťastie už pomaly začíname nad ňou víťaziť, i keď sa na nás momentálne valí tretia vlna, športové súťaže sa už

rozbehli na celom svete. Máme za sebou letnú olympiádu aj paraolympiádu v Tokiu a pred nami sú zimné olympiády. Potešiteľné je, že medzi slovenskými pretekármi na paraolympiáde bude mať zastúpenie v slovenskom tíme aj naša obec.

„Saška budem ťa počas paraolympiády sledovať a držať palce, tak silno ako sa dá, aby si dosiahla výkony, s ktorými budeš hlavne ty spokojná, aby si aj po skončení sezóny 2021/2022 bola hlavne zdravá, šťastná a veselá teenagerka, aby sa všetky tvoje sny stali skutočnosťou.“

Ďakujem za rozhovor

A nakoniec, čo sme našli o Alexandre na internete:

Slovensko má nový tromf. Podarilo sa jej napodobniť úspech Vlhovej.

„Som nesmierne rád, že k tradičným známym menám Jakubovi Krakovi a Henriete

Farkašovej sa pridala aj členka nášho juniorského tímu Alexandra Rexová. Spoločne s navádzačkou Evou Trajčíkovou triumfovali v sezóne Svetového pohára 2020/21 a napodobnili tak úspech Petry Vlhovej,“ povedal na tlačovej konferencii prezident Slovenského paraolympijského výboru (SPV) Ján Riapoš.

Iba 16-ročná lyžiarka patrí do kategórie B2. V paraalpskom lyžovaní neexistujú juniorské kategórie, takže Rexová súťažila už od útleho veku s dospelými. Začínala v Európskom pohári, preto pre ňu prechod do Svetového pohára nebol až taký zložitý.

„Prekvapilo ma, že sa sezóna nakon odjazdila. Veľký krištáľový glóbus mi odovzdali s polročným odstupom. Preto som si myslela, že to nemôže byť emotívny moment, ale keď ho tréneri priniesli, tak ma to dostalo. Je to pre mňa veľká motivácia pre Pekingu a povzbudenie do ďalšej práce,“ priznala Rexová.

Za Zohorský hlas J. Ščepánková

Úspechy našej športovej mládeže

V areáli štadióna FTVŠ UK v Bratislave sa 11. septembra 2021 konali majstrovstvá Slovenska v päťboji mladšieho ziačtva (do 13 rokov). V súťaži dievčat jasne triumfovala Hanka Zálesňáková. Preteká za klub AC Malacky, ale je žiačkou našej školy. V súťaži získala 3070 bodov a vyhrala so 156-bodovým náskokom pred ďalšími pretekárkami. Hanka vyhrala dve (60 m a 60 m prekážok) z piatich disciplín, dvakrát skončila druhá (600 m, hod kriketovou loptičkou) a v diaľke jej patrila siedma pozícia.

Celkový bodový súčet zo všetkých spomínaných disciplín je najlepším slovenským výkonom v histórii samostatného Slovenska. Podarilo sa jej ho prekonať o 66 bodov.

Ďalším úspechom našich mladých športovcov, tentokrát hokejbalistov, bola účasť v reprezentácii Slovenska v dvojzápase v Českej republike. V zostave juniorov U19 si zahral David Rábek a junioriek U21 Nina a Laura Rybárové a Júlia Čilíková.

Je veľmi potešiteľné pre nás, keď môžeme našim čitateľom oznamovať také skvelé správy. Každý úspech našich občanov, či už v športe, alebo inom odvetví nás nesmierne teší. Tak nech je takýchto správ čo najviac. Ak o niekom viete, o kom by sme mali napísať a my nie, ozvite sa na mail redakcia.zh@obeczozor.sk alebo kniznica@obeczozor.sk, veľmi radi ich pošleme ďalej do sveta.

Redakcia ZH

foto: archív rodiny Zálesňákovj a rodiny Rybárovj

Turistika na Slovensku

V dňoch 2.-5. septembra sme sa vybrali po dlhšej dobe spôsobenej obmedzeniami kvôli korone na výlet. Naše kroky viedli do Gaderskej doliny vo Veľkej Fatre.

- Tlstá -

- Ostrá -

V tejto doline sa týčia dva vrchy Tlstá (1373 m n. m.) a Ostrá (1247 m n.m), ktoré sme mali v pláne zdolať. Nachádzajú sa na západnej strane Veľkej Fatry a spolu tvoria výraznú dominantu horného Turca. V ranných hodinách turistov prebúdza slnko, ktoré vychádza práve spoza týchto kopcov pýšiacich sa svojou krásou a mohutnosťou. Vrch Tlstá je kopec s veľkou lúkou, ktorú držia obrovské skaly. Ako už samotný názov napovedá, vrchol nebol ostrý, ale postupne sa zvažujúci. Výstup na Ostrú bol náročnejší

a strmší, viedol cez skalné okno kamennými schodmi a hore sme sa dostali za pomoci reťazi. Počasie nám prišlo a z vrcholov Ostrej a Tlstej sa nám naskytl nádherný výhľad na celú Turčiansku kotlinu.

Máme za sebou pekný víkend, bohatý na kopu krásnych zážitkov, na ktorý nám zostanú milé spomienky a fotografie. Tešíme sa už na ďalšie zájazdy a výlety po slovenských horách a vrchoch. Ak by ste mali chuť a vôľu môžete sa k nám pridať.

Ján Polakovič a Klub zohorských turistov

Merida Road Cup – cyklistika pre všetkých

V nedeľu 5. septembra sa v našej obci konalo ďalšie kolo cyklistických pretekov Slovenského pohára Masters v časovke dvojič a jednotlivcov.

Usporiadateľom bol Cyklistický klub Falange Bratislava v spolupráci s našou obcou. Štart pretekov bol v tomto roku spred multifunkčného štadióna a cieľ pred kostolom.

Pretekov sa zúčastnili muži, ženy a juniori. Trať merala 28 kilometrov a viedla zo Zohoru cez Vysokú pri Morave do Záhorsej Vsi a späť. Dvojice boli rozdelené do 9 kategórií. Jednotlivé kategórie boli vytvorené podľa súčtu rokov dvojice. Dvojica mohla byť aj zmiešaná, čiže na štart sa mohli postaviť aj muž so ženou. Počas pretekov cyklisti mali počasie ako vyšité. Bolo slnečno a vial len slabučký vietor. Celkovo to boli kvalitné preteky a účastníci boli veľmi spokojní po všetkých stránkach. Víťazi si okrem kvalitného vínka značky Falange odniesli aj diplomy.

Preteky sa v Zohore nekonali prvýkrát. Teší nás, že sa organizátorom v našej obci páči, že sú s našou pohostinnosťou spokojní a tešíme sa na ďalší ročník o rok.

Redakcia Zohorského hlasu
foto: CK FALANGE Bratislava

Hokejbal – leto

Turnaj v Gbeloch

Dňa 7. 8. sa naši muži zúčastnili Záhoráckeho hokejbalového turnaja v Gbeloch. Zúčastnili sa tímy: HBK Záhorie, Šaštín-Stráže, Eagles Holíč, Ostrieľané pušky, Roconaba Zohor, HBC All-Stars Gbely. Počasie bolo ideálne a tímy pomerne vyrovnané.

Konečná tabuľka turnaja na medailových priečkach:

1. HBC All-Stars Gbely
2. Roconaba Zohor
3. Ostrieľané pušky

Víťazom turnaja sa stalo mužstvo HBC All-Stars Gbely, ktoré zdolalo vo finále mužstvo Zohorčanov na nájazdy.

Výsledky zápasov HBK Roconaba Zohor:

1. zápas 3:1,
 2. zápas 3:0
- semifinále 3:1
finále 1:1 prehra na nájazdy.

Zohorský hokejbalový turnaj

V sobotu 28. augusta sa konal na hokejbalovom ihrisku Zohorský turnaj. Zúčastnilo sa ho 5 družstiev. Hralo sa formou každý s každým. Tri zohorské tímy boli doplnené mužstvami z HBK Záhorie a Holíča. Mladíci zo Zohora sa opäť posunuli nahor, skončili na peknom 2. mieste. Rozhodli o tom nájazdy po bezgólovej remíze s Holíčom. Bronz si vybojovali Legendy Roconaba. HBK Záhorie napriek sympatickému hernému prejavu tentokrát na medailové umiestnenie nedosiahli. Uznanie za bojovnosť a športového ducha si zaslúžia Galacticos posilnení rodičmi našich najmladších hokejbalistov. Cenu pre najlepšieho strelca získal Polák Žigmund (Holíč)

Výsledky:

- Roconaba – HBK Záhorie 2:1 góly: Slezák Jakub, Dejl – Vávra
- Galacticos – Legendy 0:4 góly: Michalík-2, Kovár Peter-2

- Holíč – Roconaba 1:0 sn góly: rozhodujúci nájazd Drgoň
- HBK Záhorie – Galacticos 4:0 góly: Daniel-3, Rigáň
- Legendy – Holíč 0:3 góly: Fagan, Polák Žigmund, Drgoň
- Roconaba – Galacticos 4:1 góly: Rábek David, Baksa, Gerthofer Filip, Kamenistý Jakub – Erdelský
- HBK Záhorie – Legendy 0:2 góly: Cabadaj, Kovár Pavol
- Holíč – Galacticos 4:0 góly: Drgoň-2, Polák Žigmund-2
- Roconaba – Legendy 2:1 góly: Slezák Jakub, Gerthofer Filip – Krebs
- HBK Záhorie – Holíč 1:4 góly: Daniel – Drgoň-2, Polák Žigmund-2

Konečná tabuľka:

1. Holíč
2. Roconaba
3. Legendy
4. HBK Záhorie
5. Galacticos

Letná predsezónna príprava

V týždni od 23. 8 do 27. 8. 2021 sme mali možnosť vidieť na ihrisku skupinku mladých, ale i vekovo starších hokejbalistov. Nechýbalo ani ženské zastúpenie. Počas celého týždňa prebiehala letná príprava. Jednotlivé družstvá pred hlavnou sezónou naberali kondíciu formou rôznych pohybových aktivít, silovú hmotu na wourkoutovom ihrisku a regeneráciu tela na cyklistickom výlete.

V septembri sa rozbehli súťaže pre všetky vekové kategórie. Veríme, že sa odohrajú v plnej miere.

Všetkým družstvám držíme palce.

David Gerthofer
foto: HBK Roconaba

Ked' bol v Zohore bikros radost' detí bola očarujúca

Práca s mládežou vo všeobecnosti je veľmi náročná činnosť. Toho si boli vedomí aj členovia zohorského automotoklubu pri organizovaní podujatí, ktoré pre talentovanú začínajúcu motoristickú mládež uskutočňovali v úzkej spolupráci s ostatnými organizáciami ako i základnou školou v obci. Môžeme povedať, že v ZOHORE táto spolupráca prinášala zaslúžené ovocie. Mladí začínajúci pretekári sa zúčastňovali pretekov, kde sa umiestňovali na popredných miestach. Samozrejme bez dobrých trénerov – manželov Mackovičových Miroslava a Milady "st.", Mackoviča Milana a Havlína Juraja, by tieto výsledky nedosahovali. Vďaka ich cieľavedomej obetavej práci mladí bikrosári zbierali cenné body doma ba i na zahraničných súťažiach, prevažne v Rakúsku, Česku i Maďarsku a boli v štartovom poli veľkými favoritmi.

Bikrosári robili radost' a púťali pozornosť

BIKROS vznikol na konci 60-tych rokov v Kalifornii. Podľa vzoru motokrosu začali mladí chlapci jazdiť na upravených bicykloch, napodobňovali štýl a spôsob jazdy svojich idolov na motocykloch. Jazdili prevažne v členitom teréne, prekonávali rôzne prekážky. Výhodou tohto mládežníckeho športu oproti motokrosu bola finančná nenáročnosť. Z príbuznosti k moto-krosu a jeho podobnosti, vznikol názov pre tento druh disciplíny – **B**(icycle) **M**(oto) **X**(cross), teda zvyšok pôvodného názvu cross country – križom terénom. V našich podmienkach ho jednoduchšie voláme bikros – v skratke BMX.

Na Slovensku sa bikros, táto individuálna nemotorová disciplína začala intenzívnejšie rozvíjať a organizovanými pretekmi napredovať od r. 1984. Mladí talentovaní pretekári túžiaci po súťažení sa veľmi tešili na každé podujatie.

Na parkovisku to bolo často ako v bzučiacom úli, kde panovala disciplína a poriadok.

Aktéri po tradičnej prezentácii štartovali z pahorku (čo bolo podmienkou) vysokého

cca 2 m. Spravidla osem pretekárov na štartovacej rampe registrovalo signál zo svetelného semaforu, po časovom intervale padla rampa a bojovalo sa vo vyraďovacích jazdách podľa určeného postupového pavúka až do záverečného finále. Bikrosové trate o dĺžke cca 300–400 m mali predpísané parametre pozostávajú z 3–4 zákrut, vlnoviek, skokov a ďalších nenáročných terénnych prekážok rôzneho charakteru. Jazdci ich buď kopírovali, alebo tí skúsenejší to skákali. Rozhodujúca bola vždy rýchlosť, výbušnosť, ale i cit pre bicykel pri skokoch dlhých letoch vo veľkej výške. Nechýbala razantnosť, pribojnosť rozhodnosť v zlomku sekundy, najmä po štarte a v zákrutách schopnosť nájsť ideálnu stopu pri prejazde. Tento šport v deťoch rozvíjal okrem telesnej zdatnosti ich individualitu, dynamiku, pribojnosť, rýchlosť myslenia a rozhodnosť reakcií.

V Zohore bol oddiel bikrosu založený v máji 1986. Od tohto dátumu sa postupne oddiel rozvíjal a jeho základňa sa zväčšovala. Od začiatku pretekári trénovali na vybudovanej tréningovej trati v miestnej lokalite „Borňiček“ za železničnou stanicou. Tu sa stretávali pri pravidelných tréningoch, získavali zručnosť, zdokonaľovali sa v technike jazdy a pod. Zohorský bikrosový oddiel bol jedným z 10-tich klubov na Slovensku. Pravidelne sa zúčastňoval takmer všetkých súťaží. Zohorskí bikrosári boli výraznými favoritmi, či už na medzinárodných pretekoch, alebo v celoslovenskom, krajskom či oblastnom meradle.

Medzi najúspešnejších počas 10-ročnej histórie oddielu patrili: Mackovič Juraj

a Milan, Havlín Roman, Polák Vojtech, Jurkovič Michal, Braunecker Radovan, Kimlička Lucien. Osemnásťčlenný tím doplnili: Pulman Peter, Vincek Boris, Mackovič Adrián, Mifkovič Miroslav, Mizner Dušan, Orth Patrik a Vachálek Ľudovít a dievčatá Mackovičová Milada „ml.“, Andrea, Miroslava a Cigáňová Stanislava, ktoré sa svojimi výkonmi medzi chlapcami nestratili.

Na rozvoji bikrosu na Slovensku sa veľkou mierou nielen v Zohore, ale i v ostatných oddieloch podpísali najmä rodičia pretekajúcich zverencov. Ich zásluhou boli pretekári dobre vybavení technikou a náležite predpísanou výstrojou, ktorú predstavovali hlavne ochranné pomôcky (prilba, rukavice, dresy, nohavice, obuv, chrániče, nehovoriac o náhradných dielov na pretekárske bicykle BMX) za čo im patrí veľké poďakovanie. Môžeme povedať, že bikrosové preteky, ktoré sa organizovali či už to bolo v Rači, na bratislavskej Yuvente, Trnave, Pezinku, Bukovej, Vrútkach, Púchove, Kráľovej pri Senci, Jabloňovom či Dunajskej Lužnej boli stretnutím nielen pretekárov ale i rodín. Boli to veľmi priateľské rodinné stretnutia s výmenou rôznych zážitkov. Ich najväčšou snahou bolo udržať bikros na Slovensku na kvalitnej úrovni. Preteky boli vďaka rýchlosti pretekárov či technickej náročnosti atraktívne aj pre divákov, fotografov...

Sezóna zohorských bikrosárov bola vždy pestrá

Bikrosová sezóna o majstrovské body začínala pre bikrosárov zo Zohora koncom apríla a končila v septembri. Medzi „majstrákmi“ boli rôzne „voľné preteky“. Pretekári absolvovali počas roka (sezóny) cca 8–10 pretekových víkendov – v rámci Majstrovstiev Slovenska, 7–8 pretekov Slovenského pohára, cca 5 pretekov na pozvanie zahraničných organizátorov. Niektoré preteky sa aj prekrývali, tak napr. v jeden deň sa jazdili v rámci seriálu Majstrovstvá SR i Slovenský pohár. Nezabudnuteľné zážitky majú zohorskí pretekári BMX z pretekov – zo Šumperka, Ústí n/Labem, Kostelca n/Černými lesy, Vössendorfu, Šoprone a pod.

Pretekári BIKROSU AMK Zohor v 80tych rokoch...

zľava: Juraj Mackovič, Roman Havlín, Vojtech Polák a Radoslav Braunecker na pretekoch v rakúskom Vössendorfe.

Ako spomína na svoje účinkovanie v pretekoch, dosahovanie osobných úspechov v zohorském bikrosovom oddiele sme sa pozhovárali s najskúsenejším Jurajom Mackovičom:

Ako malý chlapec, žiak základnej školy aktívne športoval v rôznych individuálnych a kolektívnych športoch. No disciplína, ktorú si najviac obľúbil bola jazda spočiatku na malom sériovom staršom bicykli. Postupne ako rástol zdokonaľoval svoje schopnosti, ako 6-ročnému sa mu zapáčil bikros. Matka Milada (tajomníčka Zväzarmu) a otec Miroslav (predseda ZTSČ) boli poprední funkcionári v miestnom automotoklube, pričom celá rodinka Mackovičových žila v motoristickom duchu. Na základe tohto vzišla v r. 1986 myšlienka založiť aj pre jeho ostatných súťaživých kamarátov bikrosový oddiel.

Bikrosový oddiel AMK ZOHOR v sprievode 1. mája v obci.

Pretekári BIKROSU AMK ZOHOR húževnato bojovali o body tentokrát na trati v Jabloňovom (býv. areál kúpaliska smerom na Turecký vrch)

Podme úplne na začiatok. Ako sa chlapec zo Zohoru dostal k pretekaniam v disciplíne bikros?

Na moje narodeniny som dostal prvý bicykel, v tom čase známu BMX-ku, – špecializovaný typ bicykla pre bikros. Postupne som jazdil na provizórne vyznačenej trati, pokiaľ sa v Zohore nevytvoril pre tréning originál bikrosový okruh, už

s rôznymi prekážkami, skokmi, vlnkami, zákrutami a pod. Toto bolo dôvodom k väčšiemu rozrastaniu sa novozaloženého oddielu BMX v našej obci.

Skúšal si v detstve aj iné športy?

Ako malý chlapec som začínal v streleckom krúžku, ale to ma nechytlo. Potom som chodil na rôzne iné, tiež zaujímavé školské krúžky, ale až bicykel ma najviac zaujal.

Čím ťa získal práve tento druh športu?

Jediným z dôvodov bolo to, že išlo o rýchly, dynamický šport, kde som sa svojimi schopnosťami chcel v súťažiach prezentovať. Mohol som sa sám posúvať, napredovať, trénovať aj samostatne. Mohol som na sebe makať, aj keď ostatní pre spoločný tréning nemali čas.

Ako na tvoje športovanie reagovala rodina?

Rodičia boli oddaní pre motorizmus, tak ma od začiatku veľmi podporovali, a aj vďaka nim som na pretekoch často získaval medailové umiestnenia.

K bikrosu patrí v súbojoch na trati aj veľa nečakaných pádov. Aké bolo tvoje najväčšie športové zranenie?

Bikrosári sa postupne naučia padať. Zraneniam sa teda dá v určitej miere vyhnúť. Počas jedného z pretekov v Dunajskej Lužnej som si po páde zlomil kľúčnu kosť. V priebehu mojej 10-ročnej kariéry som pocítil rôzne ďalšie bežné zranenia (vyvrtnutý členok) a ešte nejaké drobné škrabance. Celkovo som bol počas môjho pretekania BMX-kariéry taký skôr málo zraniteľný pretekár.

Zažil si počas pretekárskej kariéry v bikrose niečo, čo ti navždy ostalo v pamäti?

Vždy keď sme ako celý oddiel cestovali na preteky, či už po Slovensku, do Českej republiky, Rakúska či Maďarska, prihodilo sa rôzne zážitky. Rád som cestoval. Vďaka bikrosu som spoznával nové kultúry, pamiatky, mestá či ľudí. Výraznejšiu spomienku si už s odstupom veľa rokov nepamätám, ale celkovo zážitky z ciest boli vždy super.

Ktorý svoj úspech počas kariéry si najviac ceníš?

Nezabudnuteľná bola účasť na Rakúskom pohári vo Vössendorfe, za veľkej diváckej kulisy kde som v početnej medzinárodnej konkurencii dobre obstál. Ďalší môj zážitok bol z účasti v štartovom poli na M ČSSR v Prahe, kde som sa prebojoval do finálovej jazdy.

Mnohí minulí i súčasní bikrosári môžu byť hrdí na túto disciplínu, ktorá sa postupne rozrástla natoľko, že sa stala veľmi populárnou a v roku 2008 sa stala olympijským športom.

Zaznamenal: Kamil SOMOROVSKÝ

FC Zohor - rozlosovanie jeseň 2021

Mladšia prípravka U9				
kolo	dátum	čas	stretnutie	výsledky
1.	18/09/2021	10:00	OŠK Plavecký Štvrtok - FC Zohor	6-4
		10:45	FKM Stupava - FC Zohor	0-10
		11:30	OFK Vysoká pri Morave - FC Zohor	3-3
2.	02/10/2021	10:00	FC Zohor - OFK Vysoká pri Morave	
		10:45	FC Zohor - OŠK Plavecký Štvrtok	
		11:30	FC Zohor - FKM Stupava	
3.	16/10/2021	10:00	OFK Vysoká pri Morave - FC Zohor	
		10:45	OŠK Plavecký Štvrtok - FC Zohor	
		11:30	FKM Stupava - FC Zohor	
4.	30/10/2021	10:00	OFK Vysoká pri Morave - FC Zohor	
		10:45	OŠK Plavecký Štvrtok - FC Zohor	
		11:30	FKM Stupava - FC Zohor	

* miesto udalosti bude stanovené po dohode oboch klubov

Staršia prípravka U11

1.	05/09/2021	10:30	FC Zohor - TJ Veľké Leváre	10-14
2.	11/09/2021		voľný žreb - FC Zohor	-
10.	15/09/2021	10:00	ŠK Gajary - FC Zohor	16-9
3.	19/09/2021	10:30	FC Zohor - ŠK Gajary	2-9
4.	26/09/2021	10:00	Obecný športový klub Láb - FC Zohor	2-3
5.	03/10/2021	10:30	FC Zohor - ŠK Závod	
6.	10/10/2021	10:30	FC Zohor - FK Borinka	
7.	17/10/2021	10:00	TJ Záhoran Jakubov - FC Zohor	
8.	23/10/2021	11:00	TJ Veľké Leváre - FC Zohor	
9.	30/10/2021		FC Zohor - voľný žreb	

Starší žiaci U15 skupina A

1.	04/09/2021	13:30	FK Malé Leváre - FC Zohor	2-0
2.	12/09/2021	14:00	FC Zohor - FC Rohožník	1-2
10.	14/09/2021	18:00	FC Zohor - FK v Sološnici	4-1
3.	19/09/2021	13:30	FK v Sološnici - FC Zohor	3-3
4.	26/09/2021	13:30	TJ Záhoran Jakubov - FC Zohor	5-0
5.	03/10/2021	13:00	FC Zohor - FKM Stupava	
6.	10/10/2021	11:00	TJ Veľké Leváre - FC Zohor	
7.	17/10/2021	12:30	FC Zohor - ŠK Závod	
8.	24/10/2021	12:30	FC Zohor - FK Malé Leváre	
9.	30/10/2021	11:30	FC Rohožník - FC Zohor	

Seniari

1.	29/08/2021	17:00	FC Zohor - FK Malé Leváre	1-3
2.	05/09/2021		voľný žreb - FC Zohor	-
3.	12/09/2021	16:30	FC Zohor - FC Suchohrad	4-3
4.	19/09/2021	16:00	FC Zohor - ŠK Gajary	2-1
5.	26/09/2021	16:00	FC Zohor - Obecný futbalový klub OFC 014 Vínosady	2-0
6.	03/10/2021	15:30	FC Zohor - TJ Plavecké Podhradie	
7.	09/10/2021	15:30	FC Zohor - FK Studienka	
8.	17/10/2021	15:00	FK Malé Leváre - FC Zohor	
9.	24/10/2021		FC Zohor - voľný žreb	-
10.	31/10/2021	14:00	FC Suchohrad - FC Zohor	
11.	07/11/2021	13:30	ŠK Gajary - FC Zohor	

Zóhrská izbétka

Už čoskoro bude mať aj Zohor miesto plné histórie a tradícií.

Pred mnohými rokmi sa zrodila v hlave Juraja Štefanoviča myšlienka. Jeho ideou bolo, aby vznikol priestor, v ktorom sa prepojí súčasnosť s minulosťou. Miesto, v ktorom sa oprášia staré spomienky a ktoré nedovolí zabudnúť súčasnej generácii a aj tým budúcim na to, ako žili naši starí rodičia. Po rokoch sa myšlienka zmenila na skutočnosť. S veľkou radosťou oznamujeme, že sa v priebehu októbra otvorí historická miestnosť: Zóhrská izbétka, ktorá bude prístupná aj pre verejnosť. Bližšie informácie budú včas zverejnené.

Hudobná skupina Vega a jej priatelia, v spolupráci s obcou Zohor, Vám oznamujú že

aj tento rok sa môžete **V OKTÓBRI** tešiť na online

BUČOVÉ SLÁVNOSCI

Všetky detaily sa včas dozviete na stránke www.obeczohor.sk, na facebookovej stránke Miestnej ľudovej knižnice Zohor a prostredníctvom obecného rozhlasu.

Prečítané leto

Miestna ľudová knižnica sa v spolupráci s Letným klubom detí pri Základnej škole v Zohore zapojila do projektu Prečítané leto.

Učítelia so smiechom vravia, že v septembri sa im do škôl a škôlok vracajú prázdné hlávky. Je to tak. Avšak straty, ku ktorým počas leta dochádza, sú veľmi veľké, a veru nie na zasmiatie. Na Slovensku sa o tomto veľa nehovorí, no vo svete je takzvaný „prázdninový útlm“ veľmi podrobne preskúmaný. A ako sa ukazuje, každé leto strávené len pred monitorom má dlhodobý vplyv na ďalšie vzdelávanie dieťaťa. Projekt Prečítané leto pripravili pre deti organizátori: Malý pampúch, Krajina čitateľov a Čítajme si spolu. Hlavným partnerom projektu je knihkupectvo Martinus, ktoré pripravilo pre detských čitateľov výber krásnych a kvalitných kníh pre deti a mládež.

V čom spočíva projekt Prečítané leto? Organizátori pre deti pripravujú kalendár, v ktorom na každý prázdninový týždeň vymyslia určitú tému. Super je, že k nej je aj zoznam kníh, ktoré si na danú tému deti môžu prečítať. Knihy rozdelia podľa veku a žánru. Do kalendára je možné si zapisovať aj zážitky z výletov alebo

niečo pekné nakresliť.

Letný klub detí bol ale len prvé dva prázdninové týždne a tak sme si museli pravidlá trochu upraviť.

O každej téme sme sa bavili len jeden deň. Vôbec nám to však nevedilo. Decká mali každý deň iný program a o zábavu bolo postarané. Viedli sme rozhovory o tom, čo si treba zbrať do kufra na dovolenku k moru a čo do batoha na výlet. Kreslili a čítali sme o dáždňikoch, stávali hrady, vytvárali pomocou rúk otlaky a stopy, maľovali na kamene. Vypravili sa na železničnú stanicu, pretože

predmetom jednej témy boli zastávky. Vďaka knihám spoznali najväčšie jazerá na svete, slovenské jaskyne a hrady. Samozrejme nechýbal ani výlet na kanál Malina. Na školskom ihrisku sa piknikovalo a posledný deň súťažilo, nakoľko posledná téma bola venovaná vytrvalosti. A tej majú deti väčšinou viac ako my dospelí. Odmenou za ich snahu boli, ako inak sladkosti vo forme cukríkov, ktoré zasponzorovala naša dlhoročná čitateľka pani Piatková, za čo jej patrí moja srdečná vďaka.

Hlavná ťarcha tohto projektu padla na hlavy pani učiteľiek a vychovávateľiek, a preto sa im chcem touto cestou poďakovať za ich snahu a trpezlivosť. Ja ako knihovníčka som bola len dodávateľ kníh a poradný orgán.

Ak sa nám podarilo týmto projektom z tých 60 detí, ktoré sa ho zúčastnili aspoň desať presvedčiť, že knihy sú super zábava a počas prázdnin ju aj sem tam zobrali do rúk namiesto mobilu, má pre mňa cenu si Prečítané leto zopakovať aj budúci rok. Už teraz som zvedavá, čo pre detských čitateľov pripravujú organizátori.

Fotografie z akcie nájdete na poslednej strane Zohorského hlasu.

J. Ščepánková

Prečítané leto...

foto: J. Štěpánková